Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Geheime bijeenkomst over Indo-China

Militaire kwesties krijgen voorrang

Genève. — De eerste geheime bijeenkomst over Indo-China heeft ruim drie uren in beslag genomen. Morgen zal de vergadering worden voortgezet. Van gezaghebbende zijde is vernomen, dat op de volgende punten overeenstemming zou zijn bereikt. 1) Om de evacuatie van de gewonden te Dien Bien Phoe te vergemakkelijken zullen de Franse en Vietminh-delegaties te Genève direct contact opnemen. 2) Bij het bespreken van het herstel van de vrede is besloten voorrang te verlenen aan de kwesties met een militair aspect. 3) De door de Vietminh en door Frankrijk ingediende plannen voor een regeling van het probleem Indo-China zullen de grondslag vormen voor besprekingen zonder dat andere plannen of suggesties worden verworpen.

De communisten hielden vast aan de eis, dat Laos en Cambodja betrokken moeten zijn bij de regeling van de vrede. Het Westen meent echter deze twee landen niet op dezelfde voet te kunnen behandelen als Vietnam, daar zij bedreigd worden door de Vietminh met aanvallen van buitenaf, terwijl de eigenlijke strijd in Vietnam woedt.

De Verenigde Staten steunden de Franse beschuldiging, dat de opstandelingen militair voordeel trachten te trekken uit de oorspronkelijke evacuatie-overeenkomst voor de gewonden van Dien Bien Phoe.

„President" Robert binnenkort voor de rechter

Maastricht. — De rechtbank te Maastricht zal de volgende maand de zaak van „president Robert" behandelen. Deze „president", de 31-jarige A. T. Lombert zal terechtstaan verdacht van oplichtingen. Hij zou zijn neef J. Lombert hebben opgelicht voor Nf 11.000 en de vroegere Heerlense leraar A. Ross voor Nf 58.000. Deze laatste heeft een aanklacht tegen Lombert ingediend.

De verdachte kocht enkele jaren geleden met geld van anderen een luxe jacht en begon met een gezelschap welgestelde mensen een zwerftocht langs de kusten van Europa en Noord Afrika. Hij is een tijdlang bij prof dr. Baan te Utrecht in observatie geweest. Voor de rechtbank zal hij worden verdedigd door mr. J. Stroom uit Maastricht. Op welke dag in Juni de zaak voorkomt, is nog niet vastgesteld.

De ogen van de gehele wereld zijn gericht op Genève en de verslaggevers, fotografen en radioreporters zorgen er voor, dat men niet van het laatste nieuws verstoken blijft. Deze vuilnisemmer, tot aan de rand toe vol met telex-banden, welke is gefotografeerd voor het huis, waarin de pers zijn intrek heeft genomen, geeft een beeld van het werk dat deze mensen moeten verzetten.

Nieuwe voorstellen voor de evacuatie van de gewonden

Bombardementen op aanvoerweg gaan onverminderd voort

Hanoi. — De Franse opperbevelhebber in Indo-China heeft per radio nieuwe voorstellen gedaan voor de evacuatie van de gewonden uit Dien Bien Phoe. De Vietminh zou met eigen arbeiders of met Franse hulp het vliegveld bij de vesting moeten herstellen, zodat Dakota's zouden kunnen landen. De weg tussen Phoe en Sonla zou niet door de Fransen gebombardeerd worden, doch ook alleen voor Rode Kruis doeleinden mogen worden gebruikt. De naleving van deze bepaling zou door een gemengde commissie moeten worden gecontroleerd.

Radio Vietminh meldt, dat de opstandelingen bereid zijn de gewonden volgens de oorspronkelijke overeenkomst over te dragen. Er is opnieuw een Franse missie voor onderhandelingen op weg naar Dien Bien Phoe.

Volgens geëvacueerden uit Dien Bien Phoe is generaal De Castries in een jeep van de Vietminh weggevoerd. Hij droeg nog zijn rode officierspet en revolver. Na de val van Dien Bien Phoe werden de gewonden uit hun onderaardse verblijven naar boven gebracht en in tenten gelegd. Het Franse verplegende personeel werd weggevoerd en de gewonden hadden gedurende drie dagen geen verzorging. Een paar mannen van de Unie-strijdkrachten haalden toen voedsel uit de opslagplaatsen. De Vietminh deden niets. Later kregen de gewonden verzorging van artsen van de Vietminh, zo zeide een der geëvacueerden, die een been verloren heeft.

Ook vandaag zijn de Fransen voortgegaan met het bombarderen van de weg van Dien Bien Phoe naar Tsan Gia.

De Vietminh had bij het opstellen van de evacuatie-overeenkomst voor gewonden deze weg als neutraal aangemerkt opdat de gewonden van de Vietminh zelf over deze weg naar hospitalen zouden kunnen worden vervoerd. Het Franse opperbevel meent evenwel, dat de weg wordt gebruikt voor het aanvoeren van versterkingen voor de Vietminh-stellingen van waaruit de aanval op de delta van de Rode Rivier zal worden uitgevoerd.

Ernstige ontwikkeling

Communistisch land zendt wapenen naar Guatemala

Washington. — Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat een belangrijke hoeveelheid wapenen uit een „onder Sovjet-Russische contrôle staand gebied" naar Guatemala is gezonden. De wapenen zijn gelost in Puerto Barrios, waar zij Zaterdag jl. per schip zijn aangekomen. Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken meent dat dit „een ernstige ontwikkeling is." De wapens zijn ingeladen in Stettin — Polen.

Een woordvoerder, die deze mededelingen aan de pers deed, wilde niet verder mededelen of de Verenigde Staten van plan zijn stappen te ondernemen en zo ja welke stappen dat zullen zijn.

De Amerikaanse ambassadeur in Guatemala, Puerifoy, keerde verleden week naar zijn standplaats terug na twee weken in Washington te zijn geweest, waar hij overleg heeft gepleegd over de ontwikkelingen in Guatemala.

Josephine heeft van haar tournee door Japan twee kleine vondelingetjes meegebracht. De foto toont haar bij aankomst in Orly, met op de arm, links, Automne (8 maanden) en rechts Lumiere (20 maanden).

Nehroe pleit opnieuw voor Rood China

New Delhi. — Premier Nehroe van India heeft vandaag in de Senaat verklaard dat in Azië en elders altijd moeilijkheden zullen zijn en blijven, zolang het continentale China niet tot de Verenigde Naties is toegelaten.

De Koreaanse oorlog zou niet zijn uitgebroken — volgens Nehroe indien bepaalde landen het recht van het continentale China om een zetel in de Verenigde Naties te bezetten hadden erkend. „Het komt mij verbazingwekkend en absurd voor dat iemand kan denken dat de regering van Formosa de werkelijke stem van China is" — aldus Nehroe.

Onderzoek beschuldigingen tegen McCarthy gestaakt

Washington. — De sub-commissie van de Amerikaanse Senaat, die zich bezig houdt met Mc Carthy's geschil met het leger, ging op reces, omdat president Eisenhower verbood dat gesprekken, die op het departement van Defensie zijn gevoerd, bekend worden gemaakt. Twee leden hebben verklaard dat het onderzoek misschien nooit heropend zal worden.

Alle democratische leden van de commissie stemden tegen dit reces.

De onderzoekingen betreffen de beschuldiging van het leger dat Mc. Carthy en twee van zijn medewerkers ongeoorloofde druk zouden hebben uitgeoefend om voorkeursbepalingen te verkrijgen voor soldaat David Schine.

GENÈVE, hopeloos saai en ontmoedigend

Iedere internationale conferentie heeft zijn eigen couleur locale. Het zijn de kleine, onverwachte, on-protocolaire gebeurtenissen, die het leven in de conferentiestad draaglijk maken voor hen, die als toeschouwers aanwezig zijn. Genève is er het voorbeeld van. Er wordt over twee dingen gepraat: Achter de schermen over Indo-China. En achter de schermen is meestal taboe voor de journalisten en persfotografen. Vóór de schermen wordt over Korea gepraat en de gedelegeerden zitten er met verveelde gezichten naar te luisteren. Vóór de schermen zijn alleen maar ontmoedigende en hopeloos saaie dingen te zien. De eerste dagen gaat het nog. Alles is dan nog nieuw. Maar daarna gaat iedere verslaggever er op uit, om in de stad te speuren naar kleine vermakelijke dingen.

Zo hebben enkele journalisten ontdekt, dat in de tuin van de villa „Joli Port", waar minister Bidault zijn intrek heeft genomen, een bordje staat met „Te Huur". Moet dit worden uitgelegd als een

„TE HUUR"

dreigend voorteken in verband met de recente kabinetscrisis in Parijs?

Minister Bidault heeft dezer dagen voor nog een andere verrassing gezorgd. Hij reed met zijn kleine Citroën achter Molotov's zware, gepantserde Zis. Het kleine wagentje van de Fransman gaf plotseling vol gas, minister Bidault draaide het raampje omlaag en riep tijdens het passeren van Molotov's vorstelijke slee: „Opzij voor een kapitalist, s.v.p."

Minister Eden, de man, die achter de schermen ongetwijfeld het meeste werk verzet, ziet men zelden tijdens de avondlijke diners of cocktailparties. Het blijkt, dat de Britse staatsman, die nog kort geleden zeer ernstig ziek is geweest, onder strenge contrôle van zijn echtgenote staat en vaak 's avonds al om acht uur naar bed moet.

Eden heeft als chauffeuse een knappe jongedame, die werkzaam is bij het ministerie van Openbare Werken. Mary Mason heeft opdracht gekregen om iedere persoonlijke publiciteit te vluchten. Maar 'n mooie jonge vrouw is zelden veilig voor persfotografen en er zijn dan ook al verschillende plaatjes van haar gemaakt. Tegenover journalisten zwijgt ze echter als een graf. Ieder interview verwijst ze zonder meer naar haar chef, de minister. (U.P.)

Franse oudstrijders uit Indo-China ageren tegen communisten

Parijs. — Franse oudstrijders uit de Indo-Chinese oorlog, die ontevreden zijn over de communistische houding ten aanzien van de val van Dien Bien Phoe, hebben te Parijs partijbureau's en krantenverkopers aangevallen. In drie communistische kantoren werd alles over hoop gehaald.

Heiligverklaring Paus Pius X op 29 Mei

Willemstad. — Aangezien er enige verwarring schijnt te bestaan over de datum van de heiligverklaring van Paus Pius X, vernemen wij uit Den Haag, dat deze plechtigheid zich op 29 Mei, des middags op het Sint Pietersplein, zal voltrekken.

Prinses Irene won springconcours

Rhenen. — De prinsessen Beatrix, Irene en Margriet hebben deelgenomen aan jeugdwedstrijden bij de Grebbeberg. Margriet won met „Bárbaro" de lichte dressuur en met hetzelfde paard ook het licht springconcours. In de zware dressuur werd Beatrix met „Donaji" tweede. Nita Detmers won de zware cross met „Sidi". Tweede werd prinses Beatrix met „Kolonel" en derde prinses Irene met „Koralle". Prinses Irene won met „Koralle" het zwaar springconcours. Prinses Beatrix plaatste zich met „Kolonel" ex aequo derde samen met Nita Detmers met „Sidi".

Nita Detmers met „Sidi" won de zware samengestelde wedstrijd om de Zilveren Hoefijzer. Prinses Irene werd met „Koralle" derde. Prinses Beatrix plaatste zich met „Donaji" samen met een andere deelneemster ex aequo vierde.

Minister Staf over defensiebeleid

Alleen locale verdediging voor Nederlandse Antillen

's-Gravenhage. — Minister Staf heeft de leden van de Tweede Kamer de aangekondigde nota inzake het defensiebeleid aangeboden. In het deel, dat de hoofdpunten van het beleid na 1954 bespreekt, wordt o.m. gezegd, dat de verdediging van de Overzeese Rijksdelen, hoe belangrijk ook, niet op de eerste plaats kan komen. Deze verdediging komt ten dele voor rekening van de Koninklijke Marine, ten dele voor rekening van de Koninklijke Landmacht. De luchtmacht zal in de naaste toekomst niet ingeschakeld worden.

Dit zou immers betekenen, dat moderne straalvliegtuigen in de West en in Nieuw Guinea zouden moeten worden gestationneerd, hetgeen zou medebrengen, dat zeer omvangrijke grondiensten daar zouden moeten worden opgebouwd. Bovendien is de aardrijkskundige ligging van de rijksdelen zodanig, dat moderne jachtvliegtuigen daar slechts kunnen opereren ter bescherming van een oppervlakte, die relatief klein is en dus slechts effectief zouden kunnen optreden, indien er een uitgebreid net van vliegvelden en strips, met bijbehoren, zoals waarschuwings- en vliegtuigdirectiesystemen ter beschikking zouden staan.

Overigens behoeven, naar het de minister voorkomt, voorlopig in de Overzeese Rijksdelen geen aanvallen te worden verwacht, waartegen straaljagers zouden moeten optreden. In de plannen voor de verdediging van de Overzeese Rijksdelen wordt alle aandacht geschonken aan de locale verdediging, terwijl ook luchtdoelartillerie aan de bewapening zal worden toegevoegd.

Er wordt rekening mede gehouden, dat hoewel het grootste deel van de schepen en vliegtuigen van de Koninklijke Marine taken zal moeten vervullen in NAVO-verband enkele daarvan wellicht in de Overzeese Rijksdelen onmisbaar zijn en aanvankelijk aldaar zullen moeten optreden, totdat de voor de maritieme verdediging van de Overzeese Rijksdelen bestemde schepen ter plaatse zijn. Indien zich moeilijkheden in de Overzeese Rijksdelen zouden voordoen zonder dat van een verwacht wereldconflict sprake is, zal de marine haar nationale taak te gemakkelijker kunnen vervullen.

Naast oorlogsschepen en eenheden van het Corps Mariniers zal ook de Marineluchtvaartdienst in de Overzeese Rijksdelen steeds een taak hebben.

Moskous ballet wel naar Londen

Londen. — Het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft naar aanleiding van een vraag van een Britse impressario meegedeeld geen bezwaar te hebben tegen een optreden in Londen van het ballet van de Moskouse Bolsjoi-schouwburg.

Dit Russische ballet zou, als gemeld, gedurende drie weken in Parijs zijn opgetreden, zulks als tegenprestatie voor het optreden in Moskou van de „Comédie Francaise". Na de val van Dien Bien Phoe achtte de Franse regering het wenselijk, dat het optreden van het ballet zou worden uitgesteld.

Franse wijnbouwers ageerden opnieuw

Perpignan. — Wijnbouwers in Zuidwest-Frankrijk hebben een reusachtige verkeersopstopping veroorzaakt door wegen te versperren bij een stadion, waar 15.000 toeschouwers een voetbalwedstrijd zagen.

De wijnverbouwers, die op deze wijze hun ontevredenheid luchtten, willen, dat de regering hun afzet van hun overtollige alcohol verzekert.

Scheiding van blanke en niet-blanke leerlingen in Amerika onwettig verklaard

Washington. — Het Amerikaanse Oppergerechtshof heeft gisteren eenstemmig bepaald, dat de scheiding van blanke en niet-blanke leerlingen bij het openbaar onderwijs in de Verenigde Staten onwettig is, aangezien de grondwet de garantie biedt van gelijke bescherming voor de wet voor allen en deze grondwettelijke bepaling door een scheiding wordt geschonden.

Het Hof bepaalde voorts dat de verdere argumenten in deze kwestie in de komende herfst zullen worden behandeld. Dan zal worden bepaald hoe en wanneer de Staten waarop deze uitspraak betrekking heeft een einde zullen moeten maken aan de apartheid bij het onderwijs.

De uitspraak is gedaan naar aanleiding van protesten van ouders van negerkinderen. De Staten waarop de uitspraak betrekking heeft zijn Zuid-Carolina, Virginie, Kansas, Columbia.

De advocaten menen echter dat de bepaling van invloed zal zijn op niet minder dan zeventien staten.

Reuter tekent bij dit bericht aan dat het besluit is genomen na een debat van twee jaren en dat het een belangrijke sociale revolutie in de Zuidelijke Staten verplicht maakt. Als het besluit uiteindelijk zal zijn uitgevoerd zullen millioenen kinderen en hun blanke en niet-blanke onderwijzers opnieuw moeten worden verdeeld over de onderwijs-instellingen.

Senator Russell uit Virginia noemde het besluit een flagrant misbruik van de gerechtelijke bevoegdheden.

Geneesheren van hongerstakende pacifist doen beroep op delegaties

Genève. — De Zwitserse politie en geneesheren, die zich zorgen maken over de gezondheidstoestand van een 31-jarige pacifist, wiens hongerstaking de derde week is ingegaan, hebben besloten een beroep te doen op de communistische en anti-communistische delegaties uit Indo-China om tot een accoord te komen, teneinde het leven van hun landgenoot te redden. De hongerstaker Vo Song Thiet, vast voor de vrede in zijn land. De geneesheren vrezen, dat „het einde nabij is". Hij verblijft in een kleine bruine tent in de tuin van een villa nabij het gebouw van de Volkenbond, waar de onderhandelaars gewikkeld zijn in hun vredesbesprekingen. Vo is nu te zwak om zelfs maar een gesprek te voeren. Hij drinkt alleen maar water en sinaasappelsap. Zijn polsslag was volgens de geneesheren „verschrikkelijk zwak". De politie beraadslaagde met de dokters en er werd besloten een rechtstreeks beroep te doen op de Vietnamese en Vietminh-delegaties. De geneesheren opperden, dat, indien vertegenwoordigers van elk der delegaties naar de kleine tent kwamen en Vo verzekerden, dat zij naar de vrede in Indo-China streefden, deze zal afzien van zijn zelfopgelegde vasten, dat hem allengs naar het graf voert.

Man kaal in één nacht!

Benevento. — De artsen van het Italiaanse plaatsje Benevento zitten met de handen in het haar. In de nacht van Dinsdag op Woensdag is de 42-jarige inwoner Nichilino Pengue al zijn haar kwijt geraakt. Hij was vroeg naar bed gegaan met zware hoofdpijn, zo vertelde hij. Toen hij ontwaakte, bemerkte hij tot zijn schrik, dat hem geen haar op het hoofd was overgebleven.

Typiste overbodig

Ter vereenvoudiging van zijn correspondentie heeft een Amerikaanse uitvinder, uitgaande van de gewone magnetofoon, een dicteerapparaat geconstrueerd met bijbehorend papier, waardoor een typiste overbodig wordt.

Het magnetisch papier wordt in het toestel geplaatst (er zit al een magnetisch briefhoofd op het papier) en de text vastgelegd. Het papier heeft het normale formaat en kan gewoon gevouwen worden. Men kan ook tegelijk een copie opnemen voor het eigen archief.

De voordelen zijn volgens de uitvinder de normale hanteerbaarheid van gewone brieven, gecombineerd met de directe weergave, gelijk aan die van platen en magneetbandjes.

Iedereen heeft het op het ogenblik warm in Nederland. Zelfs auto's, want die rijden zelfstandig naar de wallekant om een paar frisse voorwielen te halen. Jammer dat de brandweer er meestal aan te pas moet komen om ze weer naar hun eigen element terug te brengen. Kantoormeisjes, die 's middags hun lunch nuttigen in het zonnetje, doen dat allemaal veel eenvoudiger.

LAATSTE NIEUWS

KERK VOOR WENENDE MADONNA TE SYRACUSE

Kardinaal Ernest Ruffini, aartsbisschop van Palermo, heeft op plechtige wijze de eerste steen gelegd van de nieuwe kerk van O.L. Vrouw van Tranen in Syracuse. Nadat de kardinaal, in vergadering met de overige bisschoppen van het eiland bijeen, het wonder van de Wenende Madonna enige maanden geleden heeft erkend, heeft hij de bouw van deze kerk aan de gelovigen van Sicilië aanbevolen. Bij de legging van de eerste steen waren alle besschoppen van het eiland en afgevaardigden van de provinciale regering tegenwoordig. (KNP)

Japan mag zich binnen acht jaar herbewapenen

Tokio. — De Japanse Nationale Vergadering heeft met 277 tegen 138 stemmen twee wetsontwerpen goedgekeurd, volgens welke Japan zich binnen acht jaar zal mogen herbewapenen. De ontwerpen, die betrekking hebben op de defensie van het land, zijn naar de Senaat gezonden.

Recht tot het Hart

— Eenvoud kan een mens en een leven een wonderlijke glans geven.

Nieuw feuilleton

„DE VERLEGEN VRIJGEZEL"

Morgen beginnen wij de publicatie van een nieuw feuilleton, waarin onze lezers geconfronteerd zullen worden met een vrijgezel, George Finch, die na een lange reeks van allerlei dwaze en komische situaties eindelijk zijn geliefde in de armen kan sluiten. De verlegenheid doet grijpen naar de list, die in deze geschiedenis bijna wetenschappelijk wordt gehanteerd, en waarbij vooral de vriend van de verlegen vrijgezel, James Fletcher, succesvol auteur van boekjes zoals "Het volmaakte huwelijk", in tal van moeilijke situaties redding brengt. De moeder van het meisje is tegen het Flinch-huwelijk, zij wil haar dochter Molly liever aan een (berooide) Lord ten geschenke geven, ook vader vindt het maar "zo-zo". Dan komt er ook nog een politie-agent aan te pas, die dichterlijke neigingen vertoont, maar in tal van gevallen vele spaken in even zo vele wielen steekt. Kortom, humor en toeval zijn troef in dit met veel charme en vaart geschreven verhaal van de bekende Engelse auteur P.G. Wodehouse. En wij zijn er van overtuigd, dat "De verlegen vrijgezel" onze lezers menig kostelijk ogenblik zal verschaffen.

Progressief beleid

Tekort onderwijskrachten wordt opgevangen door landskinderen

Injecties moeten worden toegediend

(van onze redacteur)

Willemstad. — Een dezer dagen heeft het Bestuurscollege van het Eilandsgebied Curaçao een circulaire doen uitgaan naar de ouders van leerlingen, die zich in de hoogste klasse van de MULO voorbereiden op hun eindexamen. In bedoelde circulaire wordt gewezen op de mogelijkheid dat leerlingen, die voor het MULO-examen slagen, op kosten van het Eilandsgebied op een Nederlandse kweekschool kunnen worden opgeleid tot onderwijzer. Over deze circulaire, zo nauw het onderwijsbeleid rakende, heeft het Bestuurscollege zich lang en rijp beraden alvorens men tot deze stap is gekomen.

Nu of nooit

Met deze maatregel hoopt het Bestuurscollege een constructief aandeel te kunnen leveren ter oplossing van de problemen, die het onderwijs bedreigen. Deze problemen behelzen enerzijds het groeiend tekort aan onderwijzend personeel, anderzijds hoopt men door het landskind zelf op te nemen in het onderwijs de kosten, die aan de uitzending van niet-Antilliaanse onderwijskrachten gepaard gaan, te kunnen drukken.

Ernstig tekort

De gedeputeerde voor Onderwijs, wnd gezaghebber C. Sprockel, verklaarde ons desgevraagd, dat vooral het probleem van het tekort aan onderwijzend personeel vele zorgen baart. Momenteel is het moeilijk onderwijzers uit Nederland te krijgen. Het beschikbare aanbod is zeer gering geworden, aangezien Nederland zelf door het bieden van aantrekkelijkere voorwaarden de Nederlandse onderwijskrachten bindt. Op een door het Bestuurscollege in de Nederlandse pers gestelde advertentie, aldus onze zegsman, kwamen slechts 12 reflectanten opdagen. Dit aantal is bij lange na niet voldoende om aan de vraag te kunnen voldoen, weshalve een tweede advertentie — waarin de minimum eisen verlaagd werden — noodzakelijk was, wil het geven van onderwijs aan onze steeds groeiende scholen gewaarborgd blijven.

Gouverner, c'est prévoir

In dit licht bezien geldt het spreekwoord, dat besturen voorzien is. Waarom zouden de landskinderen niet enthousiast gemaakt kunnen worden om op Curaçao, het land waar zij geboren zijn, daadwerkelijk te gaan meebouwen aan de opvoeding van de jeugd tot waarachtige burgers van onze maatschappij?

En nu zal men willen opwerpen, dat het daarom toch niet nodig behoeft te zijn Mulo-leerlingen naar Nederland te zenden, aangezien op Curaçao onderwijzersopleidingen zijn opgebouwd die het zelfde doel nastreven, n.l. om leerlingen, die daartoe bereidheid aan de dag leggen, na het behalen van het Mulo-diploma ter plaatse op te leiden voor de onderwijs-rangen; maar dan dient men aan de andere kant wel te constateren, dat de onderwijsopleiding ter plaatse voorlopig het tekort niet kan opvangen. Het is zo, aldus formuleerde gedeputeerde Sprockel zijn gedachten, dat het Bestuurscollege volledig de vele verdiensten van de plaatselijke onderwijzers opleidingen erkent, maar zich niet blind mag staren op het feit, dat de aflevering van bekwame onderwijskrachten zich in een te langzaam tempo voltrekt.

Daarom is het noodzakelijk om enkele flinke injecties toe te dienen. Het onderwijs beleid van het BC is er doelbewust op gericht met bekwame spoed MULO-leerlingen, die dit jaar hun eindexamen doen, in de gelegenheid te stellen in Nederland de Kweekscholen te bezoeken. Zouden wij zulks nalaten, dan zullen deze leerlingen, zoals de practijk immer heeft geleerd, na het behalen van hun MULO examen naar de HBS gaan om via deze inrichting te verzellen in tal van takken van ons maatschappelijk leven. Slechts weinigen kiezen de richting van het onderwijs, juist een richting, waar het eiland hen zo best zou kunnen gebruiken.

Het feit, dat het eiland de afgestudeerden van de Kweekschool een vaste werkkring kan garanderen, dient zeker niet misverstaan te worden en zal ongetwijfeld de studiezin prikkelen.

Op die manier hoopt het Bestuurscollege t.g.t. te kunnen beschikken over een groot aantal krachten, die door hun langdurige aanwezigheid in de Europese samenleving en aanraking met de cultuur van het moederland, in hun ambt van hun brede visie kunnen getuigen. Het gaat niet alleen om het vergaren van parate kennis, maar ook nog om de vorming van de leerkracht op een basis, die het algemeen onderwijspeil ten goede komt.

...Anders is het te laat

De onderwijsopleiding ter plaatse dient uiteraard niet verwaarloosd te worden want zij kan altijd krachten afleveren die bruikbaar zullen zijn. De plannen, die het Bestuurscollege nu ten uitvoer wil brengen, dienen op de allereerste plaats gezien te worden om zo gauw mogelijk over voldoende eigen leerkrachten te kunnen beschikken. Wij zullen er goed aan doen het „principiis obsta" der oude Romeinen voor ogen te houden „Tast de ziekte in haar begin aan; als gij haar laat voortwoekeren komt de medicijn te laat". Wanneer wij nu niet onze maatregelen nemen, aldus gedeputeerde Sprockel, blijven wij aangewezen op het aantrekken van krachten van buiten. En het mag niet zo zijn, dat ons onderwijs zal worden beinvloed door het al of niet beschikbare aanbod van onderwijskrachten elders.

Niet dralen

Een ander voordeel van het uitzenden van leerlingen naar Nederlandse Kweekscholen ligt op het terrein van de plaatsings mogelijkheden van Landskinderen in hun eigen geboorteland. Ook hier is het beleid van het Bestuurscollege in overeenstemming met de wens van de Raad, die zich onlangs nog uitsprak dat niet langer gedraald mocht worden eigen krachten te bekwamen. In dit verband wees ged. Sprockel op de omstandigheid, dat het BC op de begroting 1954 een bedrag van *f* 6.000.— plaatste, teneinde de mogelijkheid op te stellen voor enkele jongelieden zich elders te gaan „specialiseren". Hoewel dit bedrag zuiver als experiment diende gezien te worden, werd dit bedrag door de Raad beduidend verhoogd. Ook deze verhoging diende gezien te worden als een vingerwijzing.

Gedeputeerde Sprockel zag dan ook geen reden om het onderwijsbeleid van het Bestuurscollege te bestempelen als een onzinnig beleid, dat buitendien nog de bevreemdende naam voert van koloniaal beleid te zijn. Gedeputeerde Sprockel was van mening, dat het verwijt aan het adres van het BC gericht onverdiend was en met medelijdende voorzichtigheid diende beschouwd te worden.

Kwekelingen gaan naar Nederland

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen van het Bestuurscollege om talrijke leerlingen van de Mulo, die dit jaar hun eindexamen hebben behaald, in de gelegenheid te stellen in Nederland de kweekschool te bezoeken om aldaar hun onderwijzers diploma te gaan behalen. Hiervoor komen ongeveer 75 leerlingen in aanmerking en reeds is — vooruitlopend op de eind-examen resultaten — met de medische keuring een aanvang genomen. Onder de candidaten bevinden zich meer jongens dan meisjes, hetgeen het Bestuurscollege tot grote voldoening stemt. Voorts heeft het B.C. contact opgenomen met diverse besturen van Nederlandse openbare en bijzondere kweekscholen, teneinde deze leerlingen geplaatst te kunnen krijgen. De plaatsing kan gegarandeerd worden. Opmerkelijk is dat de overgrote meerderheid van de betrokken candidaten de wens te kennen heeft gegeven in Nederland in internaten te worden opgenomen, hoewel huisvesting bij particulieren eveneens mogelijk was. De bedoeling is dat deze leerlingen per vliegtuig zullen reizen.

SANTA ROSA NOG IN DOK

W'stad. — Van de zijde van de fa. Maduro & Sons vernemen wij, dat ook deze week (Zondag) de „Santa Sofia" Curaçao zal aandoen in plaats van de „Santa Rosa". Laatstgenoemd schip is, zoals wij reeds meldden, nog in het dok voor de jaarlijkse reparatie.

Geleide projectielen?

De Burgelijke Defensie en de atoom-oorlog

Willemstad. — Een dezer dagen schreven wij over de dienende taak van het Roode Kruis in onze samenleving, waarbij wij onder meer als onze overtuiging uitspraken, dat tegen een atomaire vernietiging van Curaçao weinig of geen hulp zou zijn opgewassen.

Het Hoofd van de Burgerlijke Defensie, de heer Bartels-Daal, verklaarde in een kort onderhoud — waarbij de heer Boutmy als Militair Deskundige toegevoegd aan de Burgerlijke Defenise mede aanwezig was, — dat in een dergelijk geval bij georganiseerd optreden wel terdege effectief hulp kan worden geboden.

De heer Bartels-Daal was van oordeel, dat Curaçao in een geval van oorlog meer te duchten zal hebben van de zogenaamde tactische atoomwapenen, waaronder hij verstond het gebruik van geleide projectielen met „atoom-koppen", afgevuurd van in de nabijheid van Curaçao opererende (bij voorkeur) onderzeeboten. De B. D. moet overal paraat zijn, en in dit verband is het mogelijk, aldus de heer Bartels-Daal, maatregelen te treffen, die het aantal slachtoffers tot een minimum kunnen reduceren.

De uitwerking echter van een A—bom is voor Curaçao in het geheel niet funest.

De veronderstelling is gerezen, dat, als zou er een A—bom op Curaçao „gedropt" worden, Curaçao „weg is". Dit is ten enenmale onjuist. Het bureau Burgelijke Defensie hoopt ter zijner tijd, wanneer de Regering met de bestudering van het ingediende plan gereed zal zijn, meer bekendheid te geven aan de gevolgen van het ontploffen van een A—bom. Uiteraard zal de bevolking op de hoogte gebracht worden van de maatregelen, welke getroffen dienen te worden.

Olie-films in Asiento

Willemstad. — Onder grote belangstelling werden gisteravond in de bioscoop Asiento twee olie-films gedraaid, van Bert Haanstra. De eerste film bracht ons, behalve op enkele momenten, waar men vergelijkingen trof voortdurend in een oerwoud, waar de veld-geoloog zijn zware taak verricht. Dagenlang trekt deze man erop uit, slechts vergezeld van enkele dragers en helpers, om de aardbodem in kaart te brengen, en monsters te verzamelen van de aardlagen die op olie-Rijkdom worden beproefd.

De tweede film gaf de aanwezigen een beeld van de werkzaamheden om een verkenningsboring te verrichten. Nadat de grond in kaart is gebracht, beslissen de „sigaar-heren" in de directie-kamer, waar geboord zal worden. Indien zo'n punt wordt aangewezen, legt men een weg aan naar de plaats, waar het merkteken staat van de geoloog, waar vervolgens met het boren wordt begonnen. Een zeer duidelijk beeld konden de aanwezigen zich vormen van de zware taak, die op bedoelde plaats verricht moet worden. Beide films vertoonden opnamen, die de toeschouwer boeiden tot het uiterste. De genodigden waren dan ook zeer enthousiast over beide films. De derde film van Bert Haanstra zal morgenavond door de Filmliga gedraaid worden, de vierde film eveneens vervaardigd in opdracht van de Koninklijke Shell, is nog niet op Curaçao aangekomen.

Onder de aanwezigen merkten wij gisteravond o.a. op Dr. r. H. ter Meulen en echtgenote, Dr. Ir. R. Flachs, de Procureur Generaal Mr. Ellis, Mr. Ariëns, het hoofd van de Luchtvaartdienst de heer Hakkenberg van Gaasbeek, Directeur M Koster van de K. L. M. en vele andere prominenten figuren uit onze samenleving waaronder vele technici van verschillende grote maatschappijen op Curaçao. De prachtige films hebben gisteravond de genodigden geboeid van het begin tot het einde.

Na de besloten voorstelling werden beide films nogmaals gedraaid, ditmaal voor de employés van de C. P. I. M. / C. S. M.

EEN LICHTE AANRIJDING

Willemstad. — Op het Brionplein vond gistermiddag omstreeks kwart voor vijf een lichte aanrijding plaats.

Elegance op de modeshow

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van Donderdag jl., waarin wij schreven over een exclusieve show met muzikale begeleiding, die zal plaats vinden in de Sociëteit Asiento, melden wij nog het volgende. Drie heren van het bestuur van de Sociëteit, t.w. Ir F. C. L. van Vugt, H. Holtkamp en C. Leo, hebben het idee gevormd een modeshow te organiseren. Een 18-tal enthousiaste dames werd gevraagd hieraan mede te werken en ondanks vele vermoeienissen, zijn de dames er nu toch bijna geheel in geslaagd de nodige „elegance" aan te passen en de juiste passen, vereist voor het „model spelen" aan te leren. Dit alles onder de strenge leiding van Mevr. Tilly Boskamp, die geen moeite onbeproefd laat om haar „mannequins" de 18 lieftallige dames, de geheimen van het „vak" bij te brengen. Wij hebben haar gisteravond bezig gezien met haar pupillen, dus weten zij ongeveer hoe zij dit aanpakt. En ofschoon er wel eens avonden zullen zijn, dat de dames met vermoeide voeten zullen thuis komen, de officiële avond zal alles goed maken. Dan zal men tussen geflonker en geschitter van de juwelen, en geboeid door de prachtige toiletten, de dames van harte een ovatie brengen. Het adviserend comité bestaat uit twee dames: Mevr. I. Ansingh en Mevr. R. Funke. Wij vernamen verder nog, dat voor de toiletten, juwelen en schoeisel enkele zaken voor deze modeshow hun medewerking hebben verleend.

De modeshow wordt een evenement, waarover, vooral voor de dames, nog lang gesproken zal worden. Heren zijn echter ook welkom. Introductie uitsluitend op Zaterdagavond 29 Mei.

Toegongskaarten zullen in voorverkoop beschikbaar zijn vanaf 19 Mei as. in Sociëteit Asiento en voor de show op 29 Mei tevens bij de deelnemende modezaken in de stad.

Aangezien het aantal plaatsen door de inrichting van de zaal beperkt is, wordt men verzocht zich tijdig van toegangskaarten te voorzien.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 3 in en 1 uit; tankschepen 8 in en 13 uit; zeilschepen 3 in en 5 uit. Passagiers landend geen; vertrokken 3 en doorgaand 15.
Hato: Vliegtuigen 16 in en 13 uit. Passagiers landend 102, vertrokken 100 en doorgaand 71.
Elouisa v La Guaira en *Ino* nr Pto. Cardon.

HET WEER

Max. temp. 33.8 C (92.9 F); min. temp. 24.5 C (76.1 F) en gem. 27.3 C (81.2 F). Max. wind 22, min. 10 en gem. 17 knopen. Vochtigheid 72%. Helder 3, licht bewolkt 17 en bewolkt 4 uren.

Mr. Eleonora Griffier van het Hof

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Griffier van het Hof der Nederlandse Antillen, mr. J. Westera die als zodanig in tijdelijke dienst werd genomen, per 1 Augustus aanstaande zijn functie neerleggen. Hij zal worden vervangen door mr. Eleonora.

Momenteel is bij de Griffie een plaats vacant voor substituut-griffier i.v.m. de overplaatsing van de heer H. Weber naar het z.g. Werkbureau.

Van het tableau weg

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen op verzoek van mr A. Papier, die sedert 4 April 1949 op het tableau van de practizijns bij het Hof voorkomt, de inschrijving laten doorhalen.

Vogelringstadion op de Nederlandse Antillen

Willemstad. — Verschenen is een Landsbesluit, waarbij aan de heer H. J. Koelers, radio telegrafist alhier, vergunning werd verleend voor de oprichting en exploitatie van een vogelring-station in de Nederlandse Antillen. Een en ander houdt verband met het wetenschappelijk werk, dat destijds door dr K. Voous hier werd opgezet. Zoals bekend genoot de heer Koelers tydens zijn laatst verlof in Nederland een opleiding aan de Rijksuniversiteit te Amsterdam.

VERDUISTERINGS-ZAAK VOOR

Willemstad. — Het onderzoek naar de financiele manipulaties van de bank-employé J.I.P., die in dienstbetrekking ten nadele van zijn werkgever Maduro & Curiels Bank gelden verduisterde, heeft uitgewezen, dat plusminus fl. 100.000.— op die manier zijn verduisterd. Naar wij vernemen zal de berechting plaats vinden op Vrijdag 28 Mei a.s. Als advocaat voor verdachte treedt op de heer M.C.A. Rojer.

SMALFILMLIGA CURACAO

Willemstad. — Het programma voor morgen, Woensdag, bevat:

1) Causerie door de heer F. H. Tjon A Tjoe over het optische gedeelte van de Camera, waarbij tevens een film gedraaid zal worden, welke ons een beeld zal geven van de samenstelling en het vervaardigen van lezen.

2) Films van de leden.

Samenkomst in De Filmkit in het Riffort. Aanvang kwart over acht. Welkom zijn de leden, donateurs en elke andere geïnteresseerde.

NAAMBORDJES MOETEN HET ONTGELDEN

Willemstad. — Naast de publieke telefoon moeten nu ook de straatnaamborden het ontgelden. Zoals bekend worden met voorbeeldige ijver de straten voorzien van emaillen naamborden, zodat het gemakkelijker wordt zich te orienteren. Maar de aandacht van de (baldadige) jeugd orienteert zich ook op de naambordjes, welke met katapult en stenen dermate worden bewerkt, dat reeds enkele borden aan deze zinloze destructiemachten zijn gesneuveld. Het Hoofd van het Bevolkingsregister verzoekt medewerking van de zijde van de burgerij om een waakzaam oog te houden op het welzijn van bedoelde borden.

STAATSRECHT DER NEDERLANDSE ANTILLEN

Willemstad. — Het Statenlid der Nederlandse Antillen, de heer H. L. Braam heeft gisteren voor een groot aantal jeugdige voortrekkers van de „Don Bosco" groep in het padvindershuisje in de Conscientiesteeg een populaire inleiding gehouden over het Antilliaanse staatsrecht. De jeugdige toehoorders toonden zich begrijpende luisteraars en lieten dit blijken door het stellen van vele vragen na afloop van de causerie.

MISHANDELING

Willemstad. — De vrouw S.M. deed aangifte van mishandeling tegen de man G.A. De mishandeling bleek niet van al te ernstige aard te zijn, zodat met een onderhoudend praatje over het verkeerde van het aannemen van een dergelijke houding enz. de zaak kon worden opgelost.

DIEFSTAL

Willemstad. — De man P.H. deed aangifte van diefstal, waarbij goederen uit zijn winkel zouden zijn gestolen. De recherche nam de zaak in onderzoek en arresteerde de man O. die in onmiddellijke bewaring werd gesteld.

Basketball

Willemstad. — Het programma dat afgewerkt zal worden door de Surinaamse basketball ploeg C.L.D. is als volgt:

Woensdag 19 Mei: C.L.D. — Lightning
Vrijdag 21 Mei: C.L.D. — Sithoc
Zondag 23 Mei: C.L.D. — S.D.L.
Dinsdag 25 Mei: C.L.D. — Dragons

De wedstrijden vangen allen aan om 19.30 uur en zullen worden gehouden in het Bargebad.

VERLEENDE GEEN VOORRANG

Willemstad. — Op het kruispunt van de Esserstraat en de Ojedastraat had gistermiddag omstreeks half een een aanrijding plaats tussen een personenauto en een pickup. De oorzaak hiervan was, dat de bestuurder van de pickup de personenauto geen voorrang verleende. Het uitzicht ter plaatse is zeer slecht.

ONDER DE INVLOED DE WEG OVER

Willemstad. — Onder de invloed van sterke drank stak gisteravond omstreeks zeven uur de man, A.R. de weg over. Hij werd hierbij aangereden door een juist passerende personenauto. De man werd licht gewond en werd behandeld door het personeel van de Verkeersafdeling.

EZEL WERD AFGEMAAKT

Willemstad. — Omstreeks acht uur gisteravond werd op de Caracasbaaiweg ter hoogte van Lunapark een ezel aangereden. Het beest werd dusdanig verwond, dat het ter plaatse moest worden afgemaakt.

MEISJE AANGEREDEN

Willemstad. — Hedenmiddag omstreeks 12.15 uur werd op de Koningin Emmabrug, ter hoogte van het bruggehoofd Otrabanda, door een personenauto een meisje van ongeveer 14 jaar aangereden. Het kind klaagde over inwendige pijnen en is door de politie naar een dokter gebracht voor onderzoek.

DE POSTDUIVEN VLOGEN

Willemstad. — Op Zondag 16 Mei jl. hield de Vereniging van Postduivenhouders haar zesde wedvlucht uit een serie van 7 vluchten, voor overjarige vogels, met als loslatingsplaats Westpunt.

De uitslag hiervan is als volgt:
1 — 2 — 3 — 4 — 5 — 6 — 7 en 9 A. J. Betz; 8 W. v.d. Ham.

De snelste vogel behaalde tijdens deze wedstrijd een hoogst gemiddelde snelheid van 951.339 meter per minuut.

Doordat de heer Betz negen van de tien medegegeven vogels in een zeer goede volgorde constateerde, liep hij in de totaal puntentelling sterk in op de heer Van de Ham, voor wat betreft het hokkampioenschap.

Deze puntentelling is na deze zesde vlucht:
W. v.d. Ham 1020 pt; A. J. Betz 923 pt; C. Desentina 141 pt; C. Renier 141 pt; Comb. Goilo 44 pt.

As. Zondag zal in deze serie de laatste vlucht worden gevlogen.

Het inkorven heeft plaats Zaterdag as. op de Nieuwe Parerraweg, tussen 16 en 18 uur.

OPROEPING.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied de Bovenwindse Eilanden, afdeling Sint Maarten, roept hierbij gegadigden op voor de betrekking van onderwijzer 4e rang aan de Openbare „Oranje" school te Philipsburg, Sint Maarten.

Eigenhandig geschreven sollicitaties te richten aan de Voorzitter van het Bestuurscollege, voornoemd, vóór 1 Juni 1954.

Sint Maarten, 15 Mei 1954,
De Gezaghebber,
(w.g.) J. C. PAAP.

EILANDGEBIED CURACAO

De openbare aanbesteding betreffende het bouwen van een uitbreiding aan de Oranjeschool (Bestek No 214(zal in plaats van op 27 Mei 1954 op 28 Mei 1954 worden gehouden.

Plaats en uur van de aanbesteding blijven onveranderd.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken
H. DE KIEWIT.

PARAMARIBO

Er moet een nieuwe (dictatuur) komen

Paramaribo. — Bij de begrotingsbehandeling, die nu achter de rug is, heeft het Statenlid J. Pengel de pers gemis aan objectiviteit verweten en gezegd, dat er een andere pers moet komen.

Het ging om een post van *f* 50.000 voor een nieuwe zender voor de AVROS. De heer Pengel merkte op, dat de voorlichting van de AVROS vroeger partijdig zou zijn geweest. Hij zag dit belangrijke voorlichtingsapparaat liever in handen van de regering.

De leden Axwijk en Findlay konden dit laatste verlangen niet delen. Findlay merkte op, dat als de regering zich op journalistiek terrein gaat bewegen, het bedenkelijk veel zal lijken op wat achter het IJzeren Gordijn gebeurt.

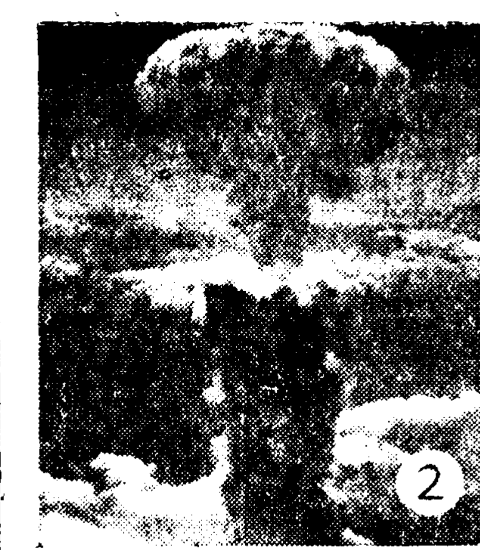
De heer Pengel noemde de berichtgeving in de pers verminkt en onjuist. Ze is geen cent waard, Er moet een nieuwe pers komen, aldus de heer Pengel.

VAN A-BOM TOT H-BOM

De geschiedenis van een wapen dat de wereld kan vernietigen

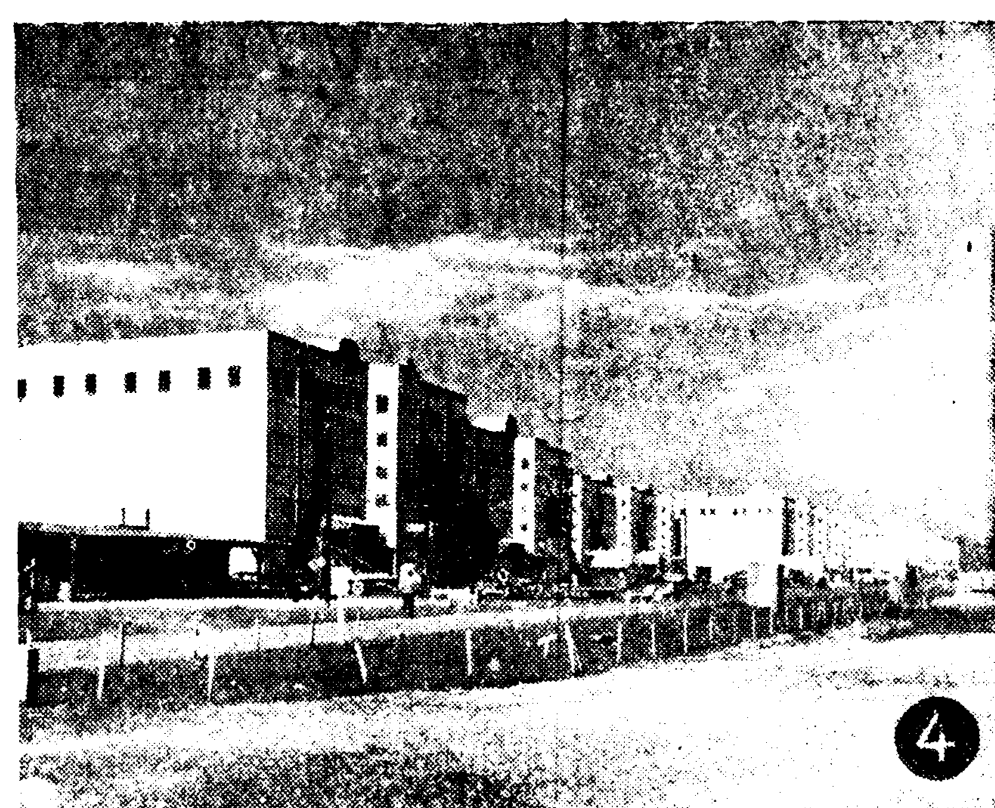
1. De Atoombom is niet, zoals de uitvinding van het buskruit, het werk van een éénling. De idee, die aan het verschrikkelijkste van alle wapens ten grondslag ligt, namelijk dat massa kan omgezet worden in energie, is reeds een halve eeuw oud en het eerst ontwikkeld door professor Albert Einstein. Maar eerst tegen het eind van de dertiger jaren van deze eeuw was de wetenschap zóver, dat in de laboratoria getracht kon worden een element, uranium, door een bombardement met neutronen (atoom-deeltjes) om te zetten in lichtere elementen en daardoor energie vrij te krijgen. In 1938 werkte men in Berlijn en in Parijs gelijktijdig aan deze methode. De resultaten van deze proeven werden ook in de Verenigde Staten bekend en in October 1939 gelastte president Franklin D. Roosevelt de instelling van een adviescommissie voor uranium, de voorloper van de huidige A.E.C. (Atomic Energy Commission). Van dit ogenblik af lag het zwaartepunt van het streven naar de ontwikkeling van een atoombom in de Verenigde Staten. In 1942 werden alle laboratoria, waar atoom-proeven werden genomen, verenigd tot één groot militair project, het zogenaamde Manhattan-project onder leiding van generaal Leslie R. Groves. Op 2 December 1942 werd in Chicago de eerste kern-reactor voor de opwekking van atoom-energie in werking gesteid.. (Zie foto),

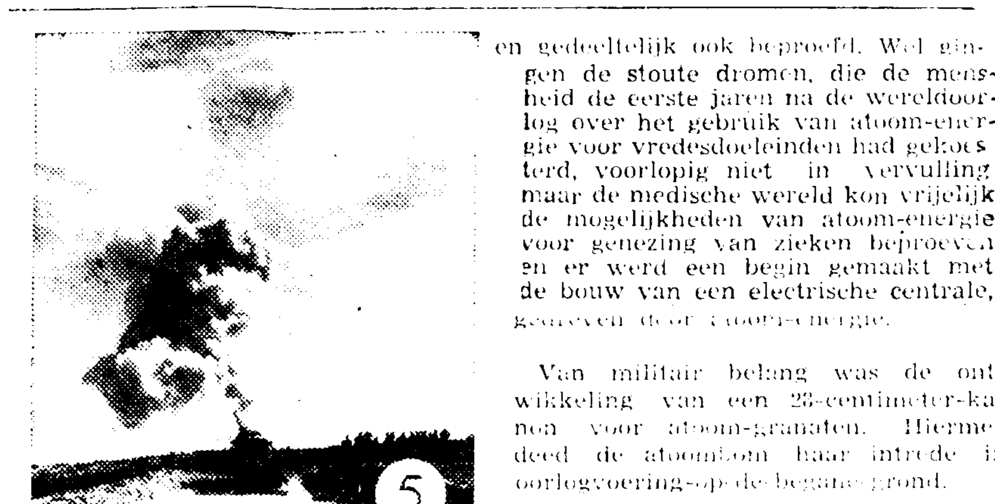
2. Diep in het geheim, en omgeven door een cordon van veiligheidsmaatregelen, werkten, de gehele oorlog door, tal van geleerden en technici in de Verenigde Staten aan de verdere ontwikkeling van de atoombom. Op 16 Juli 1945 had op een eenzame plaats in de woestijn van New-Mexico, nabij Alamogorda, de eerste, geslaagde proef-ontploffing plaats. De theoretische idee was verschrikkelijke werkelijkheid geworden. Kort daarop nam president Harry S. Truman, die eerst sinds enkele maanden zijn hoge ambt vervulde, de waarschijnlijk grootste beslissing van zijn leven: hij gaf order tot het gebruik van de atoombom tegen Japan met de bedoeling, de uitputtende wereldoorlog op korte termijn te beslissen. in alle stilte werden de voorbereidingen getroffen. Op 6 Augustus 1945 wierp een Amerikaanse bommenwerper een atoombom op de Japanse stad Hiroshima en op 9 Augustus viel een soortgelijke bom op Nagasaki. (Zie foto). De atoombom had haar waarde voor de oorlogvoering in de praktijk bewezen, want Japan capituleerde op 31 Augustus 1945. Van de vliegers, die de eerste twee atoombommen uitwierpen, hebben zich sindsdien enkele voor goed in een klooster teruggetrokken.

3. Na beëindiging van de oorlog ging Amerika verder met de ontwikkeling en vervolmaking van de atoombom, sinds 1945 meestal A-bom genaamd. Sinds 1945 wist men, dat ondanks alle voorzorgsmaatregelen, atoomgeheimen uitgelekt waren naar de Sovjet-Unie en men wilde, het koste wat het koste, een voorsprong op dit gebied behouden. Enige malen werden op eilandjes in de Stille Oceaan A-bommen, aanzienlijk krachtiger dan die, die op Japan waren geworpen, tot ontploffing gebracht. De voornaamste van deze atoom-proeven vonden op 1 en 25 Juli 1946 plaats op Bikini en op verschillende data in April 1948 op Eniwetok. Beide eilandjes verheugen zich sindsdien in een wereldfaam. Bij de tweede ontploffing op Bikini (zie foto) werd tevens de uitwerking van de A-bom op voor anker liggende (en door de bemanning verlaten) oorlogsschepen nagegaan.

4. De atoom-laboratoria en -fabrieken, die tijdens de afgelopen oorlog in de Verenigde Staten waren gebouwd, werden na 1945 aanzienlijk uitgebreid. Tegelijk werd met de bouw van nieuwe, nog groter fabrieken begonnen. Hoewel de eigenlijke constructie van de A-bom strikt geheim bleef, vernam het publiek van tijd tot tijd bijzonderheden over deze gigantische inrichtingen, waar met de modernste hulpmiddelen der techniek atoom-wapens (maar ook atoom-pijlers voor vredesgebruik) werden vervaardigd. Namen als Los Alamos, Oak Ridge (zie foto) en, na 1951, Savannah River, kregen een bekende klank. In de herfst van 1949 hoorde de Westelijke Wereld, dat op 23 September van dat jaar in de Sovjet-Unie een atoom-explosie had plaats gevonden. De Verenigde Staten zagen hun voorsprong bedreigd. Onder de atoom-geleerden in de Verenigde Staten ontstond nu een verschil van mening over de vraag, of doorgegaan moest worden met de constructie van steeds krachtiger en doeltreffender A-bommen (en A-wapens), dan wel of een bom van een geheel nieuw karakter, de zogenaamde waterstof-bom (H-bom) ontworpen en vervaardigd diende te worden. Professor J. Robert Oppenheimer, die een uiterst belangrijke rol had gespeeld bij het ontwerpen van de A-bom, en wie thans relaties met communisten verweten wordt, was, mèt vele andere geleerden, tegen een overhaaste aanmaak van de H-bom. Op 31 Januari 1950 besliste president Truman evenwel dat met de constructie (indien mogelijk) van een H-bom begonnen moest worden.

5. Intussen hadden de technici voor de toepassing van de atoom-energie tal van nieuwe mogelijkheden bedacht en gedeeltelijk ook beproefd. Wel gingen de stoute dromen, die de mensheid de eerste jaren na de wereldoorlog over het gebruik van atoom-energie voor vredesdoeleinden had gekoesterd, voorlopig niet in vervulling maar de medische wereld kon vrijelijk de mogelijkheden van atoom-energie voor genezing van zieken beproeven en er werd een begin gemaakt met de bouw van een electrische centrale, gedreven door atoom-energie.

Van militair belang was de ontwikkeling van een 28-centimeter-kanon voor atoom-granaten. Hiermee deed de atoombom haar intrede in oorlogvoering-op-de-begane-grond.

Op 25 Mei 1953 schoot het atoomkanon op het atoom-proefterrein in de staat Nevada voor het eerst haar verschrikkelijke lading af. (Zie foto).

6. Reeds kort na de oorlog vatte een officier van de technische dienst der Amerikaanse marine, de huidige admiraal Hyman G. Rickover, het plan op de atoom-energie te gebruiken voor de voortstuwing van onderzeeërs. Uitgebreide proeven werden genomen, op het vasteland verrees het model van een duikboot met een door atoom-energie gedreven proefmotor en op 25 Januari 1954 liet mrs. Mamie Eisenhower, de echtgenote van de Amerikaanse president, de eerste atoom-duikboot, die ooit werd vervaardigd, de „Nautilus", te water. (Zie foto). Een in de onderzeeër ingebouwde atoompijler zet, naar het schijnt, water om in stoom en deze stoom drijft op haar beurt een normale turbine. Het voordeel van een atoom-duikboot boven andere onderzeeërs schijnt te zijn, dat de atoomboot veel langer, over veel groter afstanden en met aanzienlijk groter snelheid onder water kan varen.

7. Begin 1950 begon men in de Verenigde Staten met de constructie van de H-bom, waarvan de uitwerking nog vele malen verschrikkelijker zou zijn, dan die van de A-bom en op 1 November 1952 vond op Eniwetok een proef-ontploffing plaats, waarvan eerst onlangs is bekend gemaakt, dat het een waterstof-bom-explosie betrof. (Zie foto). Sindsdien werd de H-bom verder vervolmaakt en op 1 en 26 Maart 1954 vonden op Bikini twee nieuwe explosies plaats, die ditmaal een dergelijk geweld hadden, dat er een schok door de hele mensheid voer. Japanse vissers, die zich op meer dan 100 kilometer afstand van de haard van de explosie bevonden, werden, na aanraking met atoom-as, ziek en zullen, naar onlangs bekend werd gemaakt, waarschijnlijk moeten sterven. Hun schip, dat eveneens radio-actief was geworden, moest vernietigd worden en de vis, die in de buurt van de plaats der ontploffing gevangen was, opgespoord worden op de markten om verdere onheilen te voorkomen. Kort na de ontploffingen van 1954 heeft president Dwight D. Eisenhower verklaard, dat constructie van nòg groter bommen niet overwogen wordt. Hopen wij slechts, dat noch A-bom, noch H-bom ooit in een oorlog gebruikt zullen behoeven te worden en dat de catastrophe van een wederzijdse vernietiging der mensheid, zó grondig als zij nooit tevoren is geschied, ons en volgende geslachten bespaard zal blijven.

Homo ludens

Omdat de boog niet altijd gespannen kan zijn, ben ik laatst met drie vrienden gaan biljarten. Ik kende op dit moment het spel alleen maar van zien en het had mij altijd bijzonder simpel toegeleken. Met een aan lichtzinnigheid grenzend zelfvertrouwen nam ik dus de keu ter hand en deed een ferme stoot.

„Die is te dun", zei mijn partner.

„Wie is te dun?" vroeg ik.

„Die stoot is te dun", antwoordde hij.

„Nou ja", zei ik „hij kan de hele avond nog wat áándikken".

Toen ik weer aan de beurt was trad hij nader, mijn partner, legde de vinger op mijn bal en zei: „Aan die kant effect".

„Effectbejag vind ik uit den boze", antwoordde ik en ik duwde resoluut met mijn keu tegen het ronde witte ding. Mis.

Na verloop van tijd begon ik te begrijpen dat mijn tactiek van in het wilde weg stoten en maar-kijken-hoe-het-afloopt, niet tot vervoerende successen leidde. En ik begon met meer overleg te werk te gaan. Maar toen ondervond ik pas goed hoe bijzonder rond biljartballen eigenlijk zijn en hoe merkwaardig zij buiten elk welgefundeerd voornemen óm kunnen rollen.

Iedereen schrok toen ik mismoedig mijn eerste carambole maakte.

„Mooie bal", riep iemand.

„Hij snijdt", schreeuwde mijn partner.

„Kan ik het helpen", zei ik onthutst. IJverig begon ik in mijn gedachten reeds een „serie" op te bouwen. En ik maakte ook een hele mooie. Zij het dan, dat het een serie „poedels" werd.

Toen braken aan alle kanten de raadgevingen los. Zelfs bezoekers, met wie ik geen enkele relatie onderhield, begonnen zich er mee te bemoeien. Want niets wekt zozeer de meegaande hartelijkheid op als een royaal gedemonstreerde onmacht. Tenslotte hing ik deskundig in allerlei houdingen over het biljart. Maar de ballen bleven halsstarrig mijn goede bedoelingen negeren. Wat ik wél heel goed heb geleerd is het „krijten" van de keu. Dat doe ik net zo behendig als iemand die het al jaren heeft gedaan. Tot diep in de avond heb ik steeds koortsachtiger achter caramboles lopen aanjagen.

En nu ben ik vast besloten voorlopig niet meer te gaan biljarten. Want de boog kan niet altijd gespannen zijn.

Varkenspest in Oost-Duitsland

Berlijn. — Volgens berichten van het anti-communistische Westberlijnse comité van vrije juristen zijn in Leipzig 350 personen ziek geworden na het eten van varkensvlees, dat was aangetast door varkenspest. Een aantal zieken zou gedeeltelijk verlamd zijn.

Luidens deze berichten heeft de varkenspest in Oost-Duitsland catastrophale vormen aangenomen. In de eerste drie maanden van dit jaar moesten 75.000 zieke varkens worden geslacht of in quarantaine geplaatst.

Binnenkort nieuwe richtlijnen voor schrijfwijze van het Nederlands

's-Gravenhage. — In de Zaterdag gehouden algemene jaarvergadering van het genootschap „Onze Taal" is medegedeeld, dat de Nederlandse regering binnenkort nieuwe richtlijnen voor de schrijftaal zal geven. Dit naar aanleiding van de verwarring, die er bestaat in de schrijftaal als gevolg van de ongelijkheid tussen de geldige taalregels van De Vries en Te Winkel en het hedendaagse taalverkeer.

De veiligheidsmaatregelen, welke in de Britse atoomfabrieken worden getroffen om de arbeiders tegen gevaren van hun vak te beschermen, zijn waarlijk niet gering. Hier ziet men hoe omzichtig men te werk moet gaan als een vat met erts wordt opengemaakt. Een arbeider haalt met een snijvlam het deksel van het vat. Hij draagt een masker, dat moet voorkomen, dat hij gassporen inademt, welke ontstaan doordat het erts ook radium bevat. Het grootste gedeelte van het uranium-erts, dat in Engeland wordt gebruikt, komt uit de Belgische Congo. Er is echter ook belangrijke aanvoer uit Australië, Canada en Afrika.

Waar blijft de atoom-revolutie?

EERSTE VREDES-ATOOM-FABRIEKEN IN AANBOUW

Dromen worden niet één-twee-drie verwezenlijkt

(Van een medewerker)

De betekenis van de atoomsplitsing voor de oorlogvoering is genoegzaam bekend, maar zal zij ons als energiebron voor vredesdoeleinden teleurstellen? We noemen, sinds Nagasaki en Hiroshima, ons tijdvak de eeuw van het atoom, maar waar blijven — zo zullen velen zich ongetwijfeld afvragen — de atoomfabrieken, de atoom-vliegtuigen en de door atoomkracht voortbewogen vracht- en passagiersschepen? Heeft de medische wetenschap reeds successen geboekt met de nieuwe, door atoomdeskundigen ontwikkelde bestralingsmethoden? Waarom — en ook dit is een vaak gestelde vraag — hoort men niets meer van de grootse plannen, die de eerste jaren na de oorlog opgeld deden, om met hulp van atoomenergie de Sahara te bevloeien en het ijs aan de Noord- en Zuidpool te doen smelten? Waar blijven de grote wetenschappelijke ontdekkingen, die men met atoompijlers als krachtbron hoopte te kunnen doen?

Het is niet gemakkelijk een bevredigend antwoord te geven op deze en soortgelijke vragen, die ons telkens opnieuw bekruipen, wanneer wij horen van atoombommen en nieuwe atoomwapens, die, klaarblijkelijk met succes, in Australië, in de Stille Zuidzee of op de proefterreinen voor atoomwapens in het Zuid-Westen der Verenigde Staten worden getest.

De gehele atoomwetenschap is omringd door een ijzeren muur van geheimhouding. De eerste jaren na de oorlog schreven vooral Amerikaanse geleerden nog met betrekkelijke openhartigheid over de ontwikkeling der atoomsplitsing en haar mogelijkheden — ten goede en ten kwade — voor de mensheid. Sinds het bekend worden van ernstige gevallen van atoomspionnage zijn deze geleerden voorzichtiger geworden. Wie, in Engeland of Amerika, aan een atoom-project werkt moet kunnen zwijgen. Elke mededeling, ook al heeft zij ogenschijnlijk niets te maken met de ontwikkeling van atoomwapens, kan de gretig luisterende geleerden van concurrerende landen op een spoor brengen. Daarom hoort men zo goed als geen bijzonderheden over atoomwapens en atoombommen, maar ook zeer weinig over het zuiver-wetenschappelijk onderzoek, dat met het principe van de atoomsplitsing verband houdt, en over de practische toepassing van de atoomenergie voor vredesdoeleinden. Het atoomonderzoek is nog niet gesplitst in een militaire en een vredes-tak. Theoretisch onderzoek, vervaardiging van wapens en toepassing voor vredesdoeleinden vormen, ruw gesproken, nog één groot geheel en wil men op het ene gebied geheimhouding betrachten, dan moet men ook op andere terreinen voorzichtig zijn met mededelingen.

Technici hebben tijd nodig

En dit brengt ons tot de tweede oorzaak, dat we de laatste jaren betrekkelijk weinig horen over het gebruik, dat de mensheid in een nabije of verder-afgelegen toekomst van de atoomenergie zal kunnen maken. De atoomwetenschap is nog jong, en de atoomtechniek — dat wil zeggen de technische toepassing van de krachtbron, die de geleerden gevonden hebben — nog jonger. Zelfs in onze haastige tijd hebben geleerden en technici tijd nodig om de practische toepassing van een geheel nieuw principe als dat van de atoomsplitsing uit te werken.

Als men rekent, dat men anderhalve eeuw nodig had om de stoommachine tot haar huidige volmaaktheid te brengen, en dat de ontwikkeling van radio en radar nog lang niet afgesloten is, is het duidelijk, dat degenen, die kort na de oorlog onmiddellijk wonderen van de atoomenergie verwachtten, wat al te optimistisch zijn geweest.

Een goed voorbeeld van de moeizame ontwikkeling, die elke technische toepassing van een geheel nieuw principe, en dus ook die van de atoomkracht, door moet maken, vormt hetgeen bekend is geworden over de bouw van door atoomkracht gedreven duikboten in de Verenigde Staten.

De eerste plannen voor een atoom-duikboot werden door de huidige leider van de atoom-duikbootbouw in de Verenigde Staten, schout bij nacht Hyman G. Rickover, reeds vóór 1950 uitgewerkt. In 1951 begon hij met de bouw van de eerste atoomduikboot, de „Nautilus". Nadat men eerst geëxperimenteerd had met een op kleine schaal uitgevoerd model voor de krachtinstallatie, die in de duikboot geplaatst zou worden, bouwde men een complete machine, die in een fabriekshal geruime tijd proef draaide. In deze fabriekshal had men, om de proef zo zuiver mogelijk te maken, de omstandigheden aan boord van een duikboot zoveel mogelijk nagebootst. Bij de verdere bouw van de „Nautilus" hield men met de hier opgedane ervaringen zoveel mogelijk rekening. Men heeft dus, menselijkerwijs gesproken, alles gedaan om reeds van deze eerste atoomduikboot een succes te maken.

Desondanks heerst bij vele vlootautoriteiten, naar onlangs door een indiscretie van de inlichtingen-afdeling van het Amerikaanse departement van marine is gebleken, een groot wantrouwen ten aanzien van de „Nautilus". Men vreest klaarblijkelijk, dat het schip in menig opzicht niet aan de te stellen eisen zal voldoen. Natuurlijk kan men hier te doen hebben met het onuitroeibare wantrouwen, dat conservatieve marine-officieren tegen nieuwe wapens plegen te koesteren. (Ook de eerste stoom-oorlogsschepen en de eerste vliegdekschepen ontmoetten in marinekringen over de hele wereld wantrouwen).

Maar ook schout bij nacht Rickover zèlf is ervan overtuigd, dat de „Nautilus" slechts een bescheiden begin is. Eind 1952 heeft men daarom een tweede atoomonderzeeër, de „Sea Wolf", op stapel gezet, die, vergeleken bij de „Nautilus", al weer een hele stap vooruit zal zijn. En ongetwijfeld zullen, als de „Nautilus" en de „Sea Wolf" in de praktijk voldoen, op deze schepen nieuwe atoomduikboten volgen, waarbij vergeleken de eerste twee baanbrekers volkomen primitief zullen aandoen.

Wanneer de technische ontwikkeling van voor militaire doeleinden bestemde atoom-installaties al betrekkelijk langzaam gaat, dan is het duidelijk, dat de toepassing van de atoomenergie voor zuivere vredesdoeleinden nog groter moeilijkheden ondervindt.

Toch staat men niet stil. Overziet men — afgaande op de schaarse mededelingen, die op dit gebied worden gedaan — het terrein van de practische toepassing der atoomsplitsing voor vredesdoeleinden, dan krijgt men het volgende beeld:

Electrische centrales met atoomkracht

1. Het verst gevorderd schijnt men met de bouw van krachtinstallaties, dat wil zeggen fabrieken in de zin van onze electrische centrales, die, evenals deze, electriciteit voor industrie en huiselijk gebruik leveren, maar als krachtbron geen stoommachine, maar een atoompijler hebben. In Engeland wordt een dergelijke installatie op het ogenblik gebouwd. In Zwitserland liggen de plannen gereed voor een krachtinstallatie, die 10.000 kilowatt zal leveren, terwijl men ook in Rusland op het punt schijnt te staan een door atoomenergie gedreven electrische centrale te bouwen. De grootste installatie op dit gebied echter is in aanbouw in de Verenigde Staten. Dit krachtstation, dat spoedig door een tweede gevolgd zal worden, moet, als het gereed is, 60.000 tot 100.000 kilowatt electriciteit opleveren, voldoende voor de behoeften van een middelgrote stad. Het is de bedoeling, dat de particuliere industrie in de Verenigde Staten bij de bouw en exploitatie van deze centrale ingeschakeld wordt. Trouwens, ook in de meeste andere Europese landen, waar men, op kleinere schaal, aan de ontwikkeling van electrische centrales met atoomkracht werkt, is de industrie in meerdere of mindere mate ingeschakeld.

2. Over de toepassing van de atoom aandrijving voor schepen en vliegtuigen hoort men nog betrekkelijk weinig. De onlangs overleden grote luchtvaartpionier dr. A. Plesman voorzag een tijd dat grote vliegtuigen door atoomkracht voortbewogen zouden worden. In kringen van reders en scheepsbouwers acht men het niet uitgesloten, dat in de toekomst, behalve oorlogsschepen, ook zeer snelle passagiersschepen met atoomkracht gedreven zullen worden. Een grote moeilijkheid voor de toepassing van atoomenergie voor de voortbeweging van vliegtuigen en schepen schuilt echter in het grote gewicht van een atoominstallatie, die, om passagiers en bemanning tegen de gevaarlijke radio-actieve stralen te beschermen, altijd door zwaar materiaal afgeschermd zal moeten worden. De meeste deskundigen geloven dan ook niet, dat kleinere vliegtuigen en schepen spoedig door atoommotoren gedreven zullen worden en ook de atoomauto acht men nog een verre toekomstdroom.

3. De toepassing van atoompijlers voor de bestraling van lijders aan bepaalde ziekten — kanker o.a. — bevindt zich nog steeds in een stadium van proefnemingen. Wat hier en op andere terreinen van wetenschappelijk onderzoek met behulp van atoominstallaties uit de bus zal komen, is nog niet duidelijk.

Bevloeiing van woestijnen door atoomkracht

4. Van de toepassing van atoomkracht voor het bevloeien van woestijnen, het exploiteren van met ijs bedekte gebieden in de Poolstreken en het graven van grote kanalen verwacht men, merkwaardig genoeg, in kringen van dèskundigen nog steeds zeer veel. Merkwaardig genoeg, want in het Westen zijn nog geen voorbeelden bekend, waarbij men deze werkwijze reeds heeft toegepast.

Wel schijnt men in Rusland bij de uitvoering van grote openbare werken, waarschijnlijk ook bij de bouw van het gigantische Turkmeense kanaal van de Kaspische Zee naar het Aralmeer, atoomenergie te hebben toegepast. Sinds de dood van Stalin zouden deze werken echter zo goed als stil liggen.

Besluiten wij dit — natuurlijk hoogst onvolledige — overzicht met de voorspelling, die één van Amerika's grootste atoomgeleerden niet lang geleden over de ontwikkeling van de atoomenergie voor vredesdoeleinden heeft gedaan. Deze geleerde, die de verwoestende kracht van de atoombom uit eigen aanschouwing kent, meent, dat tegen het eind van deze eeuw de atoomenergie op tal van gebieden zal worden toegepast. Als krachtbron zal de mensheid, naar de mening van deze deskundige, tegen die tijd waarschijnlijk olie, de laatste resten steenkool, maar vooral de energie van de zee en de zon gebruiken. De atoomkracht zal hoofdzakelijk toepassing vinden voor het herscheppen van het aardoppervlak op een zodanige wijze, dat de mensheid er maximaal nut uit kan trekken. De Sahara zal, dank zij de atoomkracht, herschapen zijn in een bloeiend landbouwgebied, de loop van rivieren zal veranderd en het Zuidpoolgebied bewoonbaar gemaakt zijn. Daarnaast zal de atoomenergie toegepast worden voor tal van specifieke doeleinden, waar wij thans nog nauwelijks van dromen.

Een voorspelling, die genoeg grootse perspectieven inhoudt om te hopen, dat de pogingen, onlangs door de Amerikaanse regering ondernomen, om het gehele atoomonderzoek voor vredesdoeleinden in een grote wereld-„pool" onder te brengen, zullen slagen.

Technici aan het werk in de grote Amerikaanse fabriek voor atoomenergie te Oak-Ridge.

Het mooie weer in Nederland trekt veel bezoekers naar „Keukenhof" in Lisse. Tot grote verrassing van de vele buitenlandse bezoekers bracht een groepje meisjes uit Volendam een bezoek aan het Keukenhof.

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de MILVA defileerde het corps op 6 Mei j.l. voor H.M. de Koningin. Op het podium H.M. de Koningin, Ir. C. Staf en Generaal Hasselman.

H. VADER houdt vurig pleidooi voor uitbanning der ABC-oorlogvoering

Aantal pelgrims in Rome groter dan tijdens de hoogtepunten van het H. Jaar

(Van onze Romeinse correspondent)

Op de ochtend van eerste Paasdag heeft de H. Vader vanuit zijn studeerkamer in het Vaticaanse paleis een allocutie gehouden tot de honderdduizenden Romeinen en talloze pelgrims, die het Sint Pietersplein vulden. Tevoren had de vice-gerent van Rome, aartsbisschop Luigi Traglia, een H. Mis gecelebreerd aan een altaar, dat op het brede bordes voor de Vaticaanse basiliek was opgericht. De Misgezangen werden afwisselend door het volk en de Schola van het Pauselijk seminarium te Rome gezongen.

In het begin van de Goede Week had het zich laten aanzien, dat de natuur zelf de symbolische achtergrond zou vormen voor de herdenking van de wedergeboorte van het menselijk geslacht. Sedert Goede Vrijdag blies een ijskoude bergwind, de Tramontana, echter de straten van Rome leeg. De stedelingen haalden ijlings hun winterkleren weer uit de kast en de vreemdelingen rilden in hun te optimistische zomertenue. Niemand had zich evenwel laten weerhouden om deze Zondagochtend naar het Sint Pietersplein te gaan.

De aantallen pelgrims die deze Pasen in Rome waren, zijn fantastisch. Er is geen bed, geen kamer meer vrij. Geschat wordt dat het aantal der in Rome vertoevende vreemdelingen veel en veel groter is dan gedurende de hoogtepunten van het H. Jaar.

Even voor twaalf uur is de H. Mis beëindigd. De menigte staat schouder aan schouder tot aan het einde van de Via della Conciliazione, tot aan de oevers van de Tiber. De honderdduizenden zingen: Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat. Om precies twaalf uur kondigen de luidsprekers die als reusachtige trompetten in de gevel van de Sint Pieter zijn aangebracht, de rede van de H. Vader aan. 's Pausen stem klinkt luid, helder over het plein, maar af en toe kan men merken dat de betrekkelijk lange rede veel van zijn krachten had gevergd. Naar verluidt zou de toespraak in de loop van de Goede Week bij gedeelten op de geluidsband zijn vastgelegd.

De H. Vader begon zijn toespraak met alle gelovigen dank te brengen voor hun gebed tijdens zijn ziekte. Vervolgens waarschuwde hij voor het gebruik van de afschuwelijke vernietigingsmiddelen die de wapenindustrie heeft uitgedacht om ieder leven uit te roeien.

In het bijzonder wees de H. Vader op de verschrikkelijke invloeden die de explosies van zulke wapens kunnen hebben op de kinderen der getroffenen. „Van onze kant," zo vervolgde de Paus, „zullen wij onvermoeid streven om door middel van internationale overeenkomsten — indachtig het principe van een gerechtvaardigde zelfverdediging — te komen tot uitbanning van atoom-, biologische en chemische oorlogvoering.

Vervolgens stelde de H. Vader de vraag hoe lang de mensen hun oogmerken van haat en dood zullen blijven stellen tegenover de leer van Liefde van Christus en Zijn belofte van Leven. Wanneer zullen de geleerden eindelijk de enorme krachten die worden vrijgemaakt, aanwenden voor vreedzame doeleinden? Tegenover de angst van de wereld, stelde de Paus de glimlach van Jezus' Moeder, speciaal voor hen die leven in de duisternis van het leed. Tot slot van zijn Paastoespraak riep de H. Vader op tot gebed en geloof.

De rede van de Paus werd tegelijkertijd uitgezonden door radio Vaticana, de Italiaanse radio en die van verschillende andere landen, waaronder Nederland. Na de rede zong de Schola de Acclamationes, maar het gezang ging verloren in het geroezemoes van de menigte, dat volgde op het aandachtig luisteren naar de woorden van de Paus.

Urbi et Orbi

Het was precies kwart over twaalf toen de deuren werden geopend die toegang geven tot de buitenloggia van de Sint Pieter. De loggia zelf was met veel kunst- en vliegwerk aan weerszijden met glas afgeschermd tegen de wind. Een spanning grijpt de wachtenden aan. De spanning is groter dan bij andere, soortgelijke gebeurtenissen. Het tapijt met 's pausen wapen wordt door de Sampietrini uitgerold over de balkonrand van de loggia. Het is kwart over twaalf. De Paus treedt naar buiten.

De H. Vader, voor het eerst sedert zijn ziekte weer ten voeten uit zichtbaar temidden van zijn getrouwen. Drie dienstdoende Kamerheren vergezellen de H. Vader. De jubel van de menigte breekt los. De zuilengaanderijen van Bramante kunnen het geluid niet meer omvatten. Het zoekt een uitweg, slaat terug tegen de majestueuze gevel van de parochiekerk der Christenheid, het slaat terug over de roependen, zoals een geweldige golf kuift en over u heen slaat.

De H. Vader draagt de witte bontcape en daar overheen de stola. Er klinkt muziek. Het gejuich valt stil. Dan klinkt over het plein de aanhef van de pauselijke zegen „Urbi et Orbi", voor stad en wereld. De Paus zingt met duidelijke stem, maar af en toe zakt zijn stem weg en merkt men, dat het zingen van deze ceremoniële gebeden, dat toch altijd vier minuten duurt, de H. Vader moeite kost.

Nauwelijks is de Paaszegen gegeven, of de duizenden komen in beweging. Een machtig geluid stijgt op. Met hoeden, zakdoeken en wat al niet wordt gezwaaid en heel het reusachtige plein schijnt te bewegen. Naar alle zijden, de handen breeduit opgeheven, dankt en dankt de H. Vader. Nadat hij zeven minuten lang op de buitenloggia heeft vertoefd, treedt hij terug in de Zaal der Zegeningen, die boven de voorhal van de Sint Pieter is gelegen. De klokken van de Sint Pieter beieren hun Paasvreugde uit, terwijl de radio-commentatoren van Radio-Vaticana door de oceanen van geluid in hun microfoon spreken en terstond beginnen met het weergeven van 's Pausen toespraak in de verschillende landstalen.

Het studeerkamer-raam

Maar de schare rond de Obelisk weet van geen wijken. De hoofden hebben zich gewend naar de bovenverdieping van het Apostolisch paleis. Kort na half één gaan de ramen van 's Pausen studeervertrek open en weer verschijnt de H. Vader, groetend, zegenend naar alle kanten. De menigte zwaait en juicht geestdriftig. Eindelijk verspreidt zij zich en aan de snelheid waarmee het plein leegstroomt bespeurt men weer de geweldige uitgestrektheid van plein en toegangswegen.

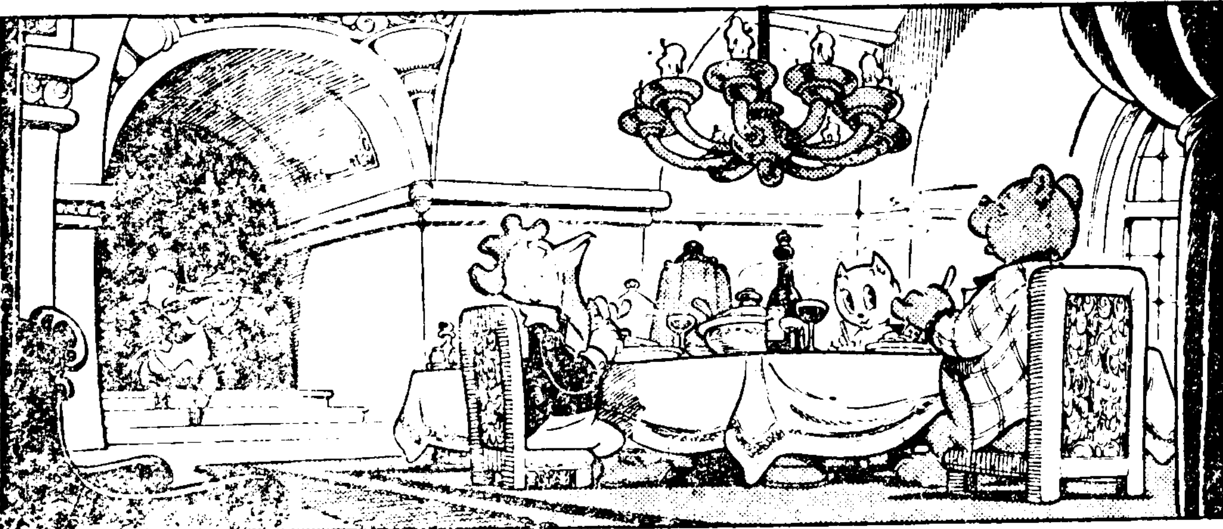
De bestrijding van de smokkel van diamanten

Londen. — Te Londen wordt vernomen dat de regeringen van Groot Brittannië, Frankrijk, Nederland en België waarschijnlijk maatregelen zullen nemen om paal en perk te stellen aan smokkelarij van diamanten. Sir Percy Sillitoa, voormalig chef van de Britse contra-spionnagedienst, heeft in opdracht van Sir Ernest Oppenheimer van de „Debeers Consolidated Mines" en andere leiders van diamant-mijnmaatschappijen een reis van zeven weken naar Afrika gemaakt voor het instellen van een onderzoek bij de diamantmijnen aldaar. Sir Percy meent thans op het spoor te zijn gekomen van een smokkelbende, die haar hoofdkantoor te Londen of Parijs zou hebben en door een zeer invloedrijk persoon geleid zou worden. In geval de belanghebbende regeringen geen actie zouden ondernemen, aldus wordt vernomen, wil Sir Percy zelf met financiële steun van de diamantmijnen verdere stappen doen.

Clement Krauss overleden

Mexico. — De Oostenrijkse dirigent Clement Krauss is Zondagavond aan een hartaanval overleden. Hij bevond zich op tournee in Mexico, waar hij een aantal concerten van het Nationale Symphonie-Orkest dirigeerde. Krauss heeft de leftijd van 61 jaar bereikt. Hij heeft onder meer gewerkt in Riga, Wenen, Berlijn, Frankfort en in Noord- en Zuid-Amerika.

Tom Poes en de wens werkster 1764

1875.— De markies reed dus mee naar Bommelstein en schaarde zich met Tom Poes en heer Bommel aan de gereedstaande tafel terwijl de trouwe bediende Joost zich haastte het eten op te dienen. „Parbleu!" sprak de edelman, na aandachtig van de ganzenpastei geproefd te hebben: „voortreffelijk bereid! Inderdaad, dat moet ik toegeven!" Heer Ollie glom van genoegen.

„Ach ja", merkte hij bescheiden op, „een heer van mijn stand weet, wat lekker is. Dat heeft mijn goede vader mij geleerd. En ik ben blij, dat U hier zit, markies. Nu is alles tenslotte toch nog goed afgelopen en kunnen we verder vrienden zijn!"

„Goed afgelopen......" mompelde de markies peinzend. „Tja .. hm! Ik voor mij ben daar niet zo zeker van. Een edelman, die zijn hele vermogen heeft verspeeld — dat ben ik, amice! En dat is tegenwoordig niet gemakkelijk. Ik zal me met grof zakendoen moeten gaan bezighouden of desnoods zelfs genoegen moeten nemen met een positie als president-commissaris ener vennootschap. Of in de politiek gaan en minister worden......"

Hij zuchtte eens en glimlachte dapper.

„Als ik nu de beschikking had over enige middelen", vervolgde hij, „dan zou ik misschien...... maar nee, ik wil Uw goede stemming niet bederven met mijn zorgen!"

Heer Bommel hief met een brede lach zijn glas op.

Laten we vrienden zijn, markies! zei hij. „Het zal mijn een genoegen zijn, U wat te lenen. Mijn vader heeft mij geleerd, dat geld geen rol speelt en daar houd ik mijn aan, als U begrijpt, wat ik bedoel!"

„Dat is goed gezegd!" zei Tom Poes blij. Het is jammer, dat Wijmpje U nu niet kan horen — dan zou ze vast gebleven zijn!"

„Dat zou me gespeten hebben, als ik vrij mag zijn", zei Joost. „Ik houd niet van vrouwspersonen in mijn keuken!"

En dat was het laatste woord in deze geschiedenis........."

Noodlottige vergissing?

Amerikaan wees bouwer van MIG-15 de deur

De Amerikaanse afgevaardigde Charles Kersten, die tevens voorzitter is van de commissie van onderzoek naar communistische agressie uit het Huis van Afgevaardigden, heeft gisteren gezegd, dat hij om een federaal onderzoek zou verzoeken in verband met een verslag, dat aan de commissie werd uitgebracht en waarin gezegd werd, dat een officier van het Amerikaanse leger in Berlijn in 1946 asyl geweigerd heeft aan Siegfried Gunther, de ontwerper van de Mig-15.

Dit is aan de commissie medegedeeld door Valentin Sokolov, een vroegere vooraanstaande Russische vliegtuigontwerper. Sokolov heeft verteld, dat hij er toentertijd in geslaagd was Gunther uit de Russische zône te krijgen. „Maar niemand wilde mijn verhaal geloven. Ze dachten, dat ik een Russische spion was", aldus Sokolov.

Hij zeide, dat Duitse vliegtuigexperts, die onlangs uit Rusland in het Westen zijn teruggekeerd, bevestigd hebben, dat de Mig-15 door Gunther ontworpen is, alhoewel de Russen het toestel aan een Rus hebben toegeschreven.

Sokolov vertelde, dat ook officieren van de Britse inlichtingendienst weigerden zijn verhaal te geloven en dat Gunther naar de Russische zône werd teruggestuurd. Een paar dagen daarna arriveerden Gunther en een Duitse professor, Benz geheten, in de Sovjet-Unie, aldus Sokolov.

Aan Sokolov zelf werd later politiek asyl verleend. Een lid van de commissie, de afgevaardigde Patrick J. Hillings, zeide, dat de „vergissing" van de Amerikaanse officier „een ernstige slag voor de veiligheid van dit land" kon betekenen.

Zowel Kersten als Hillings zeiden, dat zij zouden vragen om de naam van de Amerikaanse officier in kwestie alsook van de kolonel, die blijkbaar toestemming heeft gegeven voor het terugzenden van Gunther naar Oost-Duitsland.

Campagne tegen Russische propaganda

Washington. — De regeringsvoorlichtingsdienst in de Verenigde Staten heeft een campagne over de gehele wereld aangekondigd „om de valsheid van de Russische propaganda aan te tonen".

In de Amerikaanse bibliotheken zal een afdeling „communisme" worden ingesteld, waar het publiek kennis zal kunnen nemen van „het resultaat van een wetenschappelijk onderzoek naar de leer, de strategie en de methoden van het communisme".

Wit-Russen naar Nederland

Amsterdam. — Met een speciaal gehuurd vliegtuig zijn gisteravond te Schiphol aangekomen achttien Wit-Russen, die hun vaderland vele jaren geleden moesten verlaten en naar China en elders waren uitgeweken. De „Stichting Oecumenische hulp aan vluchtelingen" zal voor het herstel dezer bejaarde en merendeels zieke vluchtelingen en hun assimilatie in Nederland zorg dragen.

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

58)

Het duurde een seconde — langer kon het niet geweest zijn — voordat zij haar blikken afwendde: een seconde waarin alle zoete droefheid en alle verlangen van de zingende vogels ook in haar ogen te zien waren. In dat ene moment schenen zij op die stroom van zang naar elkaar toe te drijven. Maar dan, met een opwellende smart waar geen tranen en geen woorden ooit verlichting aan zouden kunnen geven, wendde zij het hoofd af — strompelde naar het [illegible], naar de eerste de beste schuilplaats waar zij zou kunnen verbergen wat haar ogen verraden hadden.

Maar zij strompelde niet ver.

Lang voordat zij de schuilplaats bereikt had, [illegible] die stem, vlak achter haar: „Maar, lieveling — wat is er?"

Toen [illegible] sloeg hij zijn armen om haar heen.

„Dat weet je wel," fluisterde zij, dicht tegen zijn hart.

En daarna was er lange tijd niemand, behalve de vogels, die sprak.

De mist dreef nog in het dal, maar er rezen eilanden uit op. Kleine, die groepjes bomen waren, en grote: dat waren andere heuvels. Hij wikkelde zich langzaam op, maakte de beek zichtbaar met de sparren die bij de waterval stonden, en de vijver, waar blauwe bloemen omheen groeiden, en maakte hooivelden zichtbaar die groèn en zilver golfden in de zon en de ochtendwind. En ten slotte werd, half-verborgen achter een heuvel, een groepje rode en witte huizen zichtbaar, met een achthoekige schuur in het midden.

Ten slotte zei Nick, op verbaasde toon: „Maar.... dat ziet er uit als East Alcott.... die schuur...."

„Ik denk," fluisterde Diana, „dat het komt omdat het East Alcott is. O.. Nick, zul je me dat ooit vergeven?"

„Wat vergeven?" vroeg hij, terwijl hij haar, voorzover dat mogelijk was, nog wat dichter tegen zich aandrukte.

„Dat ik je honderdvijftig kilometer in kringetjes rondgereden heb en je in de nacht op een heuvel heb neergezet terwijl twee kilometer verder een prettig huis met een gemakkelijk bed en lekker eten voor je klaar stonden. En.... en dat ik gelogen heb en een band heb laten leeglopen en Rammelrosie's accu heb vernield...."

„Was dat alles?"

Zijn stem klonk niet kwaad.

„Ja, ik geloof het wel. Ik heb niets aan de andere band gedaan, die is uit zichzelf slap geworden, en toen heb ik de accu nog stuk gemaakt omdat we anders op de velgen hadden kunnen rijden."

„Daar had je je geen zorgen over hoeven maken," zei hij. „Die andere band had ik leeg laten lopen.'

„Bedoel je... " stotterde zij, „bedoel je.... dat je me.... toch wel aardig vond? Deed je het niet per ongeluk?"

„Ik bedoel, lieveling, dat ik je liefhad van dat eerste ogenblik af dat ik je hand aanraakte, toen op de trap, die avond dat ik kwam. En toen ik je stem hoorde, en de woorden die je tegen me zei.... Toen wist ik, dat jij dat grappige kleine nichtje met de vlechtjes was, die nu groot was geworden. En ik had met je willen praten, bij je willen zijn. Wij hadden beiden verdriet; de volgende ochtend zou ik toch naar het ziekenhuis gaan, en voor die ene nacht zou het niets gegeven hebben dat ik arm en blind was en dat jij rijk was. Ik hoopte, dat je bij me zoudt komen toen ik pijn had en niet kon slapen, en toen ik die lamp omgooide kwam je, maar Burwell kwam ook. En toen in het ziekenhuis was ik hopeloos. Ik lag de hele dag te luisteren of ik je voetstappen hoorde, en ik was grof tegen je als je kwam. Toen verloofde je je met Peter. Ik probeerde je te haten, maar het lukte me niet. Ik kon niet zien hoe lief je bent, maar ik voelde het, ik ademde het in. Niet alleen de jasmijngeur van je haar, maar je goedheid en je zachtheid...."

„Maar ik bén niet goed. Ik ontvoer mensen en ik leg valstrikken en ik maak complotten. Maar ik zal het nooit meer doen. Nooit meer — want er mag niets meer tussen ons komen. Ik schaam me er wel over, maar ik móest het nu weten, en het kon me niet schelen hoe. Ik kon het niet langer verdragen in het onzekere te zijn over jou."

„Weet je het nu? Ben je er nu zeker van?"

„Ja, ik weet het."

„Wat weet je?"

„Dat wij bij elkaar horen."

„Voor altijd?"

„Voor altijd."

Een paar spreeuwen huppelden rond in het struikgewas en luisterden belangstellend naar dit onderhoud. Zij staken hun snavels omhoog en tjilpten elkaar vertrouwelijk iets toe. Zij kwamen waarschijnlijk overeen, dat mensen belachelijke wezens zijn, en uit het gezichtspunt van een spreeuw zijn ze dat ook zonder twijfel.

„Zullen we nu terug gaan naar East Alcott en ons door Sam Wilbur laten trouwen?"

„Wanneer?"

„Vanochtend."

„Maar...." zei Diana, „toch niet vanochtend?"

„Vanmiddag dan."

„Maar zelfs in East Alcott, waar de mensen in het huwelijk geloven en het gemakkelijk maken om het te sluiten, moeten nog een paar formaliteiten vervuld worden. Ze hebben er ook zo'n vreemde voorkeur voor geboorte-acte. Het is natuurlijk maar een stokpaardje van die lui."

„Ik héb onze geboorte-acten," kondigde Nick aan. „Sing doet nooit half werk; hij zag nu wel in dat hij toch geen kans meer bij je maakte, zei hij, en toen hij naar het stadhuis ging om die dingen voor Peter en Polly te halen heeft hij meteen de onze ook maar meegenomen. We zijn tenslotte allemaal op hetzelfde plein geboren, zei hij, en dan kunnen we elkaar ook wel eens een handje helpen. En nu we het er toch over hebben: je mag nu wel weten dat je, als je gisteravond de weg naar Boston had ingeslagen, een robbertje te vechten zou hebben gehad, al ben ik dan ook nog zwak. Je moet niet denken dat je de enige bent die ontvoeringen beraamt."

Er was weer een stilte, gedurende welke de spreeuwen wegvlogen met 'n nog afkeurender blik dan zij daarnet al hadden.

Diana zei ten slotte: „Je ogen.... ik heb nooit geweten dat zij blauw waren."

En even later zei ze: „Ik hield van Magee."

„En hij hield van jou."

De laatste zilveren mistsluier werd langzaam weggetrokken en het dal werd zichtbaar in de zonnenschijn.

„Als we willen trouwen," zei Nick, „dan zullen we onze toverberg nu wel moeten verlaten."

„Moet dat? Het zal hier nooit weer zó zijn als nu"

„Niet zo. Nog beter."

„Dat geloof ik niet," zei Diana ernstig. „Ik.... ik heb.... er is iets dat ik je nog moet vertellen Nick. Als je dat weet, wil je misschien niet meer bij me blijven. En als wij nu weggaan zal je het toch te weten komen. Je begrijpt toch wel dat ik die band niet leeg liet lopen en de accu niet stuk maakte zonder reden. Ik móest het doen, Nick, want er is iets...."

„Er kan niets meer tussen ons komen," zei hij, terwijl hij haar nog dichter tegen zich aan drukte.

„Laat me nu los," vroeg zij, „maak het niet nog moeilijker voor me."

Hij liet haar los, maar hield zijn helderblauwe ogen op haar gevestigd met een blik, die even innig was als een omhelzing.

„Neen", herhaalde hij, „er kan nu niets meer tussen ons komen."

„Dit ook niet, Nick?"

Zij gaf hem het stuk pakpapier met Ed Robbin's net, groot handschrift.

„Eben loog. Je krijgt je millioen. Genoeg geld voor betaling van alle legaten ook zonder omhoog gaan van koersen. Hij is uit de thee-maatschappij gezet. Goede jacht. Bill."

„En er was nog zo'n telegram voor jou, Nick. Daarom sleepte ik je mee naar hier toe," sprak Diana zacht. „Ik wilde bij je zonder anderen om ons heen.... jij en ik, zoals we werkelijk zijn, zonder millioenen of andere dingen die ons van elkaar verwijderd houden. En.... en nu weet je het dus. En nu kunnen we wel gaan. Je zult je eigen telegram nu ook wel vinden bij Wilbur. Het was trouwens niet precies hetzelfde; er stond ook nog in dat je direct terug moest komen, omdat je een baantje in de thee-maatschappij kunt krijgen."

„Pat is prettig," zei hij. „Dan kunnen we dus op het Paul Revere-plein blijven wonen, en hier naar toe gaan met de week-ends. Je zult hier wel goed kunnen skieën — ik kan er wel niets van, maar misschien kun je het me leren."

„Nick...." hijgde zij. Het klonk alsof zij hard gelopen had, maar dat was toch niet zo. „Nick.... bedoel je, dat dat geld je niets kan schelen? Doe je niet éens afwerend en edel, en ga je me niet éens vertellen dat je niet met me wilt trouwen, omdat ik dat geld heb, en niet wilt dat ik er afstand van doe omdat je zo'n offer niet kunt aanvaarden? Ga je.... ga je nu werkelijk zó aardig zijn?"

„Heb je niet gehoord wat ik zei? Ik zei dat er niets meer tussen ons mocht komen. Allemensen, liefste, dat geld kunnen we toch weggeven als het ons dwars zit. We kunnen Peter helpen om die winkel te kopen, en we kunnen Bill helpen zo'n rijschool buiten op te richten zoals hij die al zo lang wil hebben, en dan kan hij met Clare Desmond trouwen.... En nu ik er over denk; we zouden zelfs best iets kunnen doen voor meester Eben, als we iets kunnen bedenken dat goed genoeg is voor hem. Als hij niet geprobeerd had om voor de dictator van het Paul Revere-plein te spelen, was ik nu op weg naar New York om dat baantje op te pakken. Ja — we zijn hem eigenlijk wel wat verschuldigd."

„Nick, je bent geweldig," zei Diana, terwijl het kuiltje in haar wangen verscheen. „Eben moet 'n eigen skihut hebben."

„Dan krijgt hij er een," beaamde Nick, „maar een heel eind uit de buurt."

Toen gingen zij langzaam terug naar de weg en de bewoonde wereld.

Onder aan de heuvelhelling stond een perzikboom in bloei en de vroege zon tintte warm over het paarlemoer en rose van de bloesem.

„Perzikbloesem is de kleur van de liefde," zei ze zacht. „Wie perzikbloesem ziet in de ochtendschemering, ziet het geluk."

„Dat stond op het briefje in die vaas...."

„En daar heb ik vaak naar gekeken in de ochtend-schemering. Maar ik voelde me nooit erg gelukkig."

„Zongen de lijsters als je er naar keek?"

„Neen."

„En geurden er sparren en bloemen om je heen, en zag je dan ook de mistsluiers in het dal.... en waren wij dan samen?"

„Neen."

„Kijk nú dan maar naar die perzikbloesem. Deze keer zul je ook het geluk zien."

EINDE

ARUBA

Sithoc naar Aruba
R.C.A. sportcentrum met Pinksteren geopend

(Van onze sportcorrespondent)

Oranjestad. — Met de Pinksterdagen zal het R.C.A. sportcentrum op officiële wijze worden geopend. Voor deze gelegenheid heeft het R.C.A. bestuur de vereniging Sithoc van Curaçao uitgenodigd. Zo ons werd medegedeeld zal Sithoc de erewedstrijd tegen R.C.A. spelen.

Toen ongeveer een jaar geleden de vereniging R.C.A. aanzegging kreeg haar oude terrein en clubhuisje te Companashi te ontruimen daar de eigenaresse de gronden voor andere doeleinden nodig had, moest naar een nieuw terrein omgezien worden. Door actief werk onder leiding van het Bestuur en met bijzondere medewerking van haar oud-voorzitter de Heer F. de P. Wever werd een geschikt terrein te Solito gevonden en in huur verkregen. Met veel spoed en animo werd aan het werk getogen. Teneinde de nodige financiën te verkrijgen werden loterijen georganiseerd en een fair gehouden. Het werk dat begonnen was moest klaar gemaakt worden en het gelukte. Thans is het zover dat het terrein met een betonnen muur is omheind; een voetbalveld aangelegd; een verlichte tennis- en basketball-baan gemaakt zijn, een tweede oefen basketballbaan in gebruik genomen kan worden; een clubhuisje gebouwd en een prachtige waranda met overkapping welke aan de bezoekers een heerlijk rustig zitje biedt en er verschillende binnenhuissporten gehouden kunnen worden, werd voltooid. Het Bestuur hoopt voor de officiële opening de kinderspeelplaats klaar te hebben zodat het geheel met de opening voltooid zal zijn.

SCHEEPVAART

Santa Clara van Venezul. havens naar New York; *Cabanos* van Maracaibo naar Panama; *Ino* van Bovenwinden naar Curaçao; *Delft* van Amsterdam naar Cristobal.

EEN OUDE BEKENDE IN ONZE HAVEN

Oranjestad. — Het m.s. Caribou, dat enkele jaren in de Paardenbaai heeft gelegen, gerepareerd en het vorig jaar is uitgevaren, kwam heden weer onze haven binnengesleept. Het schip was op weg van Sto. Domingo naar Curaçao, doch kreeg onderweg zeewater in de smeerolie, waardoor de machines stopten. Er werd wat zeil bijgezet om Aruba te bereiken en ongeveer 8 mijl van Westpunt praaide zij de Durango van de Royal Lloyd. De „Caribou" werd op sleeptouw genomen en later voor de haven overgenomen door een loodsboot, die haar in het tweede basin deponeerde voor reparatie. De Balata ligt nog aan de andere zijde en zal binnenkort weer zee kunnen kiezen.

LAGO COMMISSARY KIEST NIEUWE ADVIESCOMMISSIE

Oranjestad. — De Lago Commissary koos tot leden van de Adviescommissie-nationals voor twee jaar de heren Simon Geerman en Augusto Kelly en de non-national Allen Kalloo. Voor een jaar werd gekozen de national Marciano Arends.

DRIJVEND BUNKERSTATION WEER IN ACTIE

Oranjestad. — Gisteren werd het onder Panamese vlag varende Liberty schip "Cabanos" door het drijvende bunkerstation van olie voorzien aan de kade van de nieuwe haven te Oranjestad. Dit is de tweede maal dat de drijvende bunker naar Oranjestad gesleept wordt.

HAD HIJ HONGER?

Door een bakkerij in Oranjestad werd assistentie verzocht voor een man, die brood zou hebben gestolen. Bij aankomst van de politie trof deze ter plaatse een man aan, die in staat van dronkenschap verkeerde en enige broden uit de winkel had weggenomen. Hij is overgebracht naar de politiewacht en aldaar ter ontnuchtering ingesloten. Een onderzoek wordt ingesteld.

AANRIJDING

In de Wilhelminastraat vond een aanrijding plaats tussen twee personen-auto's. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor, terwijl de gezamenlijke schade ongeveer *f* 400.— bedraagt

BRAND

Werd gemeld, dat er een vuilbrand plaats had op Dakota in de Druivenstraat. Onmiddellijk is de brandspuit uitgerukt en is de brand met klein materiaal geblust. Bij onderzoek bleek, dat men ter plaatse met een snijapparaat bezig was een ijzeren pijp door te branden, waardoor droge afval en papier in brand was geraakt.

NIET GEDACHT

G.S. deed aangifte, dat hij zijn rijwiel vermiste, hetwelk hij geplaatst had bij Palais Royal te San Nicolas. Het rijwiel bleek door de politie te zijn medegenomen naar de politiewacht, aangezien het 's avonds onbeheerd werd aangetroffen. Terzake het onbeheerd achterlaten van een rijwiel zonder dat dit was voorzien van een slot, is G.S. proces-verbaal aangezegd.

DURFDE NIET NAAR HUIS

Door de politie te San Nicolas werd 's avonds laat een 12-jarige jongen aangetroffen. Bij onderzoek bleek, dat hij door de onderwijzer van school was weggestuurd en niet naar huis wilde terugkeren. Hij is aan zijn moeder overgegeven.

Hoofd Philippijnse rebellen gaf zich over

Manilla. — Luis Taruc, hoofd van de opstandelingen op de Philippijnen heeft zich overgegeven. Men gelooft dat deze overgave van Taruc tot stand kwam door bemiddeling van een journalist van de Manilla Times, die drie maanden geleden een interview met hem had tijdens de onderhandelingen over een capitulatie, die echter geen resultaat hebben opgeleverd.

Taruc heeft onenigheid met andere leiders van de rebellen, die de regering reeds sedert de oorlog bestrijden. Hij is volgens documenten, die in het bezit van de inlichtingendienst van het Phillippijnse leger zijn gekomen, uit de communistische partij, die de opstandige „Hoeks" leidt, gestoten. Taruc verklaarde tegenover journalisten, dat hij altijd een gematigde politiek van de communistische partij had voorgestaan. Hij was op het ogenblik van de fusie met de communistische partij, in 1938, secretaris-generaal van de Philippijnse socialistische partij. Hij werd toen lid van het centrale comité van de nieuwe partij.

De Hoeks vochten in de oorlog tegen de Japannezen; nadien weigerden zij de opeenvolgende Philippijnse regeringen te erkennen. Hun guerilla strijdmacht omvat ruim 25.000 man.

PRINSES ILEANA CITEERT BOUDE BEWERING VAN ANNA PAUKER

Washington. — Prinses Ileana van Roemenië heeft voor de commissie voor communistische agressie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden verklaard, dat Anna Pauker, de voormalige communistische minister van buitenlandse zaken van Roemenië, gezegd had, dat de communisten in Amerika de macht in handen zouden nemen.

Dit had Anna Pauker gezegd in een gesprek met prinses Ileana, de dochter van wijlen koning Ferdinand van Roemenië en koningin Marie, in 1947 toen mevrouw Pauker grote invloed had in de Roemeense communistische regering.

De communisten zouden door een algemene staking de gehele electriciteitsvoorziening buiten werking willen stellen om op deze wijze de macht in handen te krijgen.

„Berkelse affaire" trekt sterk de aandacht

De week in Nederland

Een Hollands drama in een Haagse rechtszaal ★ Een felle verdediger en getuigen vol wrok ★ De voorraadschuren van Gerrit de Stotteraar ★ Een sensationele ontvluchting ★ De zaak der Joodse meisjes ★ Hoge critiek op Bloemendaals politie ★ De vruchtbomen bloeien.

Het is kenmerkend voor het hervonden evenwicht van Nederland, dat het zich weer met onverholen aandacht (als het niet, zo crû klonk zouden we zelfs zeggen: met smaak) kan wijden aan een...... rechtszaak. Geen politiek proces, zoals we ze de eerste jaren na de oorlog hebben gehad, geen strafzaak tegen een oorlogsmisdadiger of spion, maar een ouderwetse moordaffaire, een diep-menselijke tragedie, waarbij een arts in het Zuid-Hollandse dorpje Berkel ervan wordt beschuldigd zijn nog betrekkelijk jonge vrouw, moeder van drie kinderen, met een zwaar vergif om het leven te hebben gebracht teneinde met een vroegere dienstbode te kunnen trouwen.

De „Berkelse affaire", zoals de kranten haar genoemd hebben, houdt iedereen bezig. Men spreekt erover in de trein en in de werkpauzes van grote kantoren, bij de kapper en, niet het minst, op visites en avondjes. Dagelijks brengen de bladen kolommenlange verslagen van de ondervragingen en juridische schermutselingen, die zich afspelen in een wàrm en benauwd zaaltje van de arrondissements-rechtbank in Den Haag. Daar trachten een zich van zijn verantwoordelijkheid volkomen bewuste president, die dagelijks op de fiets naar de rechtbank komt, en twee even serieuze bijzittende rechters, met eindeloos geduld tot een objectief oordeel te komen over de schuld van een verdachte, die zelf, hoewel wat apathisch, voortdurend ontkent, maar om wiens persoon een rij van getuigen en deskundigen een muur van ernstige beschuldigingen hebben opgetrokken.

Verdediger in voor-arrest

Daar strijdt een verdediger, mr M. H. Huygens, met een felheid, die in een Nederlandse rechtszaal zelden werd gezien, voor de naar zijn mening vaststaande onschuld van zijn cliënt. In de loop van het langdurige vooronderzoek heeft mr Huygens enige weken in voorlopige hechtenis gezeten, omdat de officier van justitie en de rechter-commissaris hem ervan verdachten de hand te hebben geacht in de vervaardiging en smokkel van voor de verdachte ontlastende briefjes. Dat heeft de stemming van deze verdediger niet milder gemaakt. Zijn confrère, mr van 't Hof Stolk (de Berkelse arts heeft twee verdedigers) doet het wat kalmer aan. Maar ook hij strijdt een bijna hopeloos lijkende strijd tegen de talloze verklaringen, die er op schijnen te wijzen, dat de verdachte reeds geruime tijd rond liep met het plan zijn vrouw te doden, ja, dat hij haar, en haar gehele omgeving, min of meer gesuggereerd heeft, dat zij aan een ongeneselijke kwaal leed (een tumor in de hersenen en toevallen), zodat uiteindelijk niemand verbaasd zou zijn over haar (gewelddadige?) dood.

Er treden in dit Hollandse drama, dat heel het land in zijn ban houdt, figuren op, die zó uit een grootse tragedie weggelopen zouden kunnen zijn. De schoonmoeder van de arts verwaardigt haar schoonzoon met geen blik en spreekt, als zij over — of liever tegen — hem getuigt, uitsluitend over hem als over „verdachte". Zij is er rotsvast van overtuigd, dat de arts haar dochter heeft vermoord en prijst, hoorbaar voor de publieke tribune, andere spelers in het drama, wanneer deze, na verklaringen ten nadele van de arts afgelegd te hebben, weer op de getuigenbank gaan zitten.

Naast haar verbleekt de figuur van de jonge vrouw, die de aanleiding geweest zou zijn tot de misdaad, de exdienstbode, met wie de arts had willen trouwen na het overlijden van zijn vrouw, verbleken ook de apothekersassistente, de oud-burgemeester en de andere figuren uit de Berkelse dorpsgemeenschap, die door deze affaire plotseling in het licht van de publiciteit zijn komen te staan.

Wat het meest treft bij dit geruchtmakende strafproces, méér nog dan het tragisch-menselijke aspect, is het feit, dat hier een rechtbank, bestaande uit ter zake kundige uiterst serieuze rechters, zich vele dagen lang wijdt aan de ontrafeling van de schuldvraag van een Nederlands staatsburger. Mocht de Berkelse arts straks tot een zware vrijheidsstraf veroordeeld worden, dan zal niemand kunnen zeggen, dat zijn rechters zijn zaak te vluchtig hebben behandeld, of dat men aan zijn recht als Nederlands burger om zich te verdedigen, heeft geknabbeld. Dat is een uiterst belangrijk aspect van deze „affaire".

Zoals het ook typerend is voor de terugkeer van normale verhoudingen — we wezen er in de aanhef reeds op — dat Nederland óp gaat in een rechtszaak, die buiten de oorlog en buiten de politiek staat en die even pers en radio opgevijzelde propaganda- of reclame-actie.

Zó zeer nam de Berkelse affaire deze week de aandacht in beslag, dat een aantal andere gebeurtenissen op criminologisch en juridisch terrein nauwelijks de aandacht trokken. En toch zijn ze een korte vermelding waard.

In en uit de gevangenis

In Amsterdam — om met de hoofdstad te beginnen — arresteerde de politie een oude bekende, een zekere Gerrit Blom, alias „Gerrit de Stotteraar", die zich in de afgelopen jaren in bepaalde kringen een reputatie verschafte door zijn vele uitbraken uit huizen van bewaring en gevangenissen, waar hij in verband met insluipingen en diefstallen vertoefde. Gezien Gerrits reputatie nam men bij zijn aanhouding de nodige voorzorgen. De politie zette het hele blok af, waar hij woonde, en een aantal agenten en rechercheurs betrok zelfs de wacht op de daken. De Stotteraar, een lang, bleek jongmens, ontkende iets te maken gehad te hebben met nieuwe insluipingen en inbraken, waar hij van beschuldigd wordt, maar wel merkwaardig was, dat men een hele voorraad waarschijnlijk of zeker van diefstal afkomstige goederen in zijn woning vond. Drie politie-auto's waren nodig om het zaakje naar het politie-bureau te brengen.

Ook in de zaak der twee Joodse meisjes geschiedden weer enige arrestaties. Het gaat hier om mensen, die er van beschuldigd worden twee Joodse oorlogsweesjes, die aanvankelijk bij katholieke pleegouders woonden, te hebben laten „onderduiken", toen de rechtbank in hoogste instantie de voogdij aan Israëlitische voogden toewees. Tevens verscheen deze week, uitgegeven door de twee Israëlitische kerkgenootschappen in Nederland, een uitvoerig witboek over deze zaak, waar vooral in kringen van juristen nogal eens over gediscussieerd wordt.

In een strafgesticht in Norg — de voormalige inrichting voor landlopers „Veenhuizen" — nam een daar wegens deviezensmokkel gedetineerde Belg deze week op bijzonder sensationele wijze de vlucht. Een troepje gevangenen, daaronder de Belg, marcheerde onder leiding van enkele bewakers over een landweg, op weg van de kerk naar het strafgesticht, toen plotseling een auto de troep passeerde. Al rijdende werd het portier geopend, de Belg sprong uit het gelid, nam een duik in de auto, en rrrt.... weg was de wagen. De bewakers, die achter de troep liepen, moesten eerst naar voren snellen, vóór zij op de in den grote stofwolk verdwijnende auto konden schieten, en toen was het te laat. Ook een achtervolging per gevorderde motorfiets mocht niet baten.

In Bloemendaal tenslotte, de deftige forensen-gemeente aan de duinrand bij Haarlem, moest de plaatselijke politie een wel zeer scherpe terechtwijzing in ontvangst nemen van de president van het Gerechtshof in Amsterdam. Naar aanleiding van een zaak, waarbij een student, die een geringe verkeersfout had gemaakt, mede werd genomen naar het bureau, terwijl hem onderweg bij herhaling slagen met de gummiknuppel werden toegediend, verklaarde de president, dat hij persoonlijk 's avonds na elf uur niet in Bloemendaal durfde wandelen, met het oog op mogelijke ontmoetingen met de politie. De president was vooral verontwaardigd over het feit, dat de agent als reden voor het pak slaag „weerspannigheid" had opgegeven, terwijl op het bureau niet eens procesverbaal voor dit delict was opgemaakt. Ook een brief van de rijkspolitie, die de betrokken agent, zo hij veroordeeld zou worden, aanstelling elders en zelfs promotie had beloofd, wekte bij het Gerechtshof ernstige verontwaardiging.

Treedt de politie, sinds de bevrijding, wel eens te eigengereid en te hardhandig op? Sommige bladen menen van wel. Men vergete echter niet, dat sinds de meer gemoedelijke tijd van vóór de oorlog veel veranderd is in Nederland. De dichte bevolking, het enorme verkeer, de opleving van misdaad en baldadigheid in de eerste na-oorlogsjaren — dit alles heeft de taak van de politie niet weinig verzwaard. En per slot zijn ook agenten mensen — en dus feilbaar.

Alle lof moet men overigens hebben voor het optreden van de politie tijdens de top-dagen in de bollenstreek. Vooral rond de permanente bloemententoonstelling de Keukenhof was de drukte dikwijls overstelpend.

Thans zal het bezoek aan de bollenvelden wel spoedig gaan luwen. Voor de politie betekent dit echter slechts een verplaatsing van arbeidsterrein. Deze week — die gekenmerkt wordt door heerlijk, zomers weer — en vooral het komende week-end rekent men op een druk bezoek aan de bloeiende boomgaarden van Betuwe en Zuid-Limburg. Appels, peren, pruimen en kersen staan er in volle bloei. Ook de badplaatsen beginnen al bezoek te trekken. De zomer staat voor de deur. En reeds klagen boeren en tuinders over de droogte....

Overal in Nederland bloeien op het ogenblik de vruchtbomen. Vooral in de Betuwe, in Zeeland en Zuid-Limburg — de fruitteeltstreken bij uitnemendheid — leveren de bomen met hun overdaad van witte en rose bloesems een sprookjesachtig gezicht op.

SPORTIEF PLAKBOEK

Zwemmend van Italië naar Amerika – Millioenen voor de Winterspelen – De discus, de film of... zijn vrouw – De voetballers van abbé Pierre – Frans-Italiaans geschil.

Wij kunnen U zeker geen ongelijk geven als U in de zomermaanden soms meewarig het hoofd schudt als U zo het een en ander verneemt over de stoutmoedigen, die van Calais naar Dover zwemmen. En wat te zeggen van een Amerikaans meisje, Florence Chadwick genaamd, dat de vorige zomer behalve de tocht over het Kanaal, ook die over de Straat van Gibraltar, de Dardanellen en de Straat v. Bosporus heeft volbracht. Als U voor dergelijke krachtpatserige prestaties al weinig bewondering kunt opbrengen, wij vrezen, dat U met hetgeen wij in dit hoofdstuk van ons plakboek willen vertellen allerminst kunt instemmen. En toch, wij willen het U niet onthouden.

Een zekere heer uit Napels, die zich sportsman noemt en die eigenaar is van een niet onaanzienlijke zaak in sportartikelen — zijn naam is Michele Lisi — heeft de Italiaanse regering om hulp gevraagd voor het organiseren van de langste zwemtocht, die er ooit is gehouden. De heer Lisi, voorzitter van de Napolitaanse afdeling van het Italiaanse nationale verbond voor de diepzeevisserij, heeft namelijk het plan opgevat een estafetteploeg van 24 man in 65 dagen van Italië naar Amerika te laten zwemmen. Hij heeft de regering een schriftelijke uiteenzetting van het project gegeven. Hij heeft o.a. verzocht hem een moederschip met artsen, koks, oefenmeesters en nog wat personeel voor de tocht ter beschikking te stellen. Volgens het plan zouden de zwemmers in Napels moeten starten en in New York finishen. Zij zouden een staf met een boodschap van het Italiaanse volk voor Amerika moeten meevoeren. Met de voorbereidingen zou meer dan een jaar heengaan en, als de regering haar goedkeuring aan het project zou willen geven, zou hij graag in Juli 1955 willen starten.

„Het is een groots idee ter bevordering van de internationale vriendschap," heeft de heer Lisi van zijn eigen plan gezegd. Dat zal dan wel zo zijn.

Kostbare organisatie

Innsbruck zou dolgraag de Olympische Winterspelen in 1960 willen organiseren. Het heeft zich dan ook al voor het organiseren van deze spelen bij het Internationaal Olympisch Comité gemeld. Inmiddels is men in deze Oostenrijkse stad eens aan het rekenen geslagen om zo ongeveer een idee te hebben welke de financiële consequenties zullen zijn van het organiseren van de Winterspelen. Welnu, de onkosten zullen naar ruwe schatting ongeveer zestig millioen schilling bedragen. De burgemeester van deze plaats heeft het na het bekend worden van deze cijfers toch wel nodig geoordeeld, dit even aan de Oostenrijkse regering mee te delen. Tweederde van het bedrag zal nodig zijn voor de aanleg van een ski-stadion, twee kunstijsbanen en een bobsleebaan.

Wereldrecordhouder voor moeilijke keus

Fortune Gordien, de man die de discus verder werpt dan welke man ter wereld ook, staat voor een moeilijke keuze. Hij heeft slechts drie mogelijkheden: de film, de discus en.... zijn vrouw. Gordien vindt dat niet zo prettig, begrijpelijk. Hij is echter reeds tot één conclusie gekomen. Hij is er namelijk van overtuigd, dat hij, zijn vrouw en hun baby niet zullen kunnen leven van de tropheeën, die hij in de loop der jaren in de athletiekstadions heeft behaald. Daarom bereidt de familie Gordien zich er op voor binnenkort Pasadena met zijn heerlijk klimaat te verlaten. Pasadena is een voorstadje van Los Angelos en in zijn woonplaats zelf heeft Gordien het wereldrecord discuswerpen op zijn naam bracht.

Fortune Gordien weet nog niet zeker of hij Pasadena wel zal verlaten. Hij vindt het klimaat er zo mooi en bovendien, hij heeft nog steeds een vleugje hoop, dat de filmindustrie hem er eerder zal ontdekken dan ergens anders in de Verenigde Staten.

En dan is er voor Gordien nog een reden om eigenlijk toch maar in Pasadena te blijven. Hij vindt namelijk, dat hij de discus wel 200 voet ver kan werpen. Dat is een afstand van 60.96 meter. Een optimistische voorstelling van zaken overigens, want het wereldrecord staat op 59.48 meter. Bovendien, Gordien is 31 jaar en van de meeste Amerikaanse sportlieden veronderstelt men, dat zij zich op deze leeftijd uit de sport zullen terugtrekken. Maar Gordien wil er niets van horen. „Dat ik het zo ver gebracht heb," vertelt hij eens, „komt, omdat mijn vrouw zo voortreffelijk kan koken. Maar Aileen Gordien doet meer dan koken alleen. Zij is ook de trainer van haar man.

De voetbalclub van Emmaus

De daklozen van abbé Pierre, die zijn ondergebracht in een kamp te Pontault en dat zij zelf „la Pépinière" hebben gedoopt, hebben een voetbalclub opgericht. Zij hebben enkele dagen geleden een brief geschreven aan „L'Equipe", het sportblad, dat o.a. de Tour de France organiseert, met het verzoek een van de Parijse voetbalclubs om een voetbal te vragen. „L'Equipe" heeft uiteraard zelf een bal gebracht en toen hebben de mannen, die dank zij abbé Pierre weer een dak boven hun hoofd hebben, meteen maar een voetbalvereniging opgericht. Aan alle clubs in Frankrijk is verzocht de ongeveer honderdtwintig mannen, die in „La Pépinière" verblijven te voorzien van de voor het voetbalspel benodigde attributen. Mochten er in Nederland ook verenigingen zijn, die „de voetballers van Emmaus" willen helpen, zie hier het adres: M. Paul Goueslain, communauté des Bâtisseurs, La Pépinière, Pontault (Seine-et-Marne).

Italië contra Frankrijk

De Fransen hebben Zaterdagavond, toen Fausto Coppi in Parijs arriveerde, toch wel even vreemd opgekeken, toen onze heer Coppi verklaarde, dat hij en alle andere Italiaanse wielrenners voorlopig niet meer aan wedstrijden in Frankrijk zouden deelnemen. Dit besluit nu is het gevolg van de rel, die de Fransen hebben gemaakt over het feit, dat Magni inplaats van voor een rijwielfabriek voor de meerdere eer en glorie van een schoonheidssalon gaat rijden. Want alle herrie, die er in Frankrijk rond Magni is gemaakt, heeft er toe geleid, dat de Franse wielerbond een verbod uitvaardigde om de shirts van andere reclame dan die van een rijwielfabriek te voorzien. Coppi verklaarde, dat hij zich beslist zou houden aan de onderlinge afspraak van de Italianen. „Ik word door deze bepalingen wel niet uitgesloten", zo vertelde hij, „maar Magni en Bartali wel. En wie weet, misschien rijd ik het volgende jaar ook wel voor een of ander handelsmerk."

In Frankrijk is men toch wel geschrokken van de woorden van Coppi. Achille Joinard, voorzitter van de internationale en de Franse wielerfederatie, heeft zich hoogstpersoonlijk met deze aangelegenheid bemoeid en zich gehaast met te verklaren, dat de Franse „directeurs sportifs" er zojuist in hebben toegestemd, dat Magni wel in Frankrijk mag rijden, ook al siert de naam van een schoonheidssalon zijn trui.

HYPNOSE KWAM KEEPER SLECHT TE PAS

Kopenhagen. — Tot een zeer bijzondere wijze van „doping" als men het ten minste zo noemen mag, heeft dezer dagen, tot zijn schade keeper van „Frem Kopenhagen" en van het Deense nationale elftal, Per Henriksen, zijn toevlucht genomen. Kort voor een wedstrijd van zijn club liet hij zich hypnotiseren, in de verwachting dat hij zijn doel dan beter dan ooit zou verdedigen.

De hypnose was blijkbaar zo goed gelukt, dat de voorzitter van „Frem", Iet Lang, voor de wedstrijd merkte, dat er iets aan de hand was met Henriksen. Hij stelde een onderzoek in, sprak toen kortweg: „Dit heeft met voetbal of sport niets te maken", en besliste, dat een andere speler in het doel zou komen te staan.

Alhoewel Henriksen zich daarop ijlings naar de hypnotiseur begaf om zich te laten demagnetiseren, bleef de voorzitter bij zijn besluit en de ontgoochelde keeper mocht op de tribune toezien, hoe een ander zijn doel verdedigde.

DRUKKE SPORTUITWISSELING TUSSEN RUSLAND EN DE VRIJE WERELD

Moskou. — De vice-voorzitter van de raad voor lichamelijke opvoeding en sport van de Sovjet-regering, Dmitri Postnikov, heeft meegedeeld, dat in de loop van dit jaar voetbalploegen uit Frankrijk, Zweden, Italie, Denemarken en Noorwegen wedstrijden in Rusland zullen spelen, en dat de komst van een Argentijns elftal mogelijk is. Hij voegde hieraan toe, dat Russische turners, zwemmers, basketball- en waterpoloploegen deze zomer bezoeken zullen brengen aan Italië. Voorts zijn op Russisch initiatief de onderhandelingen hervat over een bezoek van Arsenal aan Moskou, nadat deze Londense club een uitnodiging om in Augsutus naar Moskou te komen had afgewezen, omdat de voorgestelde data haar niet schikten.

Postnikov zeide ook nog, dat er plannen zijn voor een bezoek van sommige van de meest vooraanstaande Russische schakers aan Engeland.

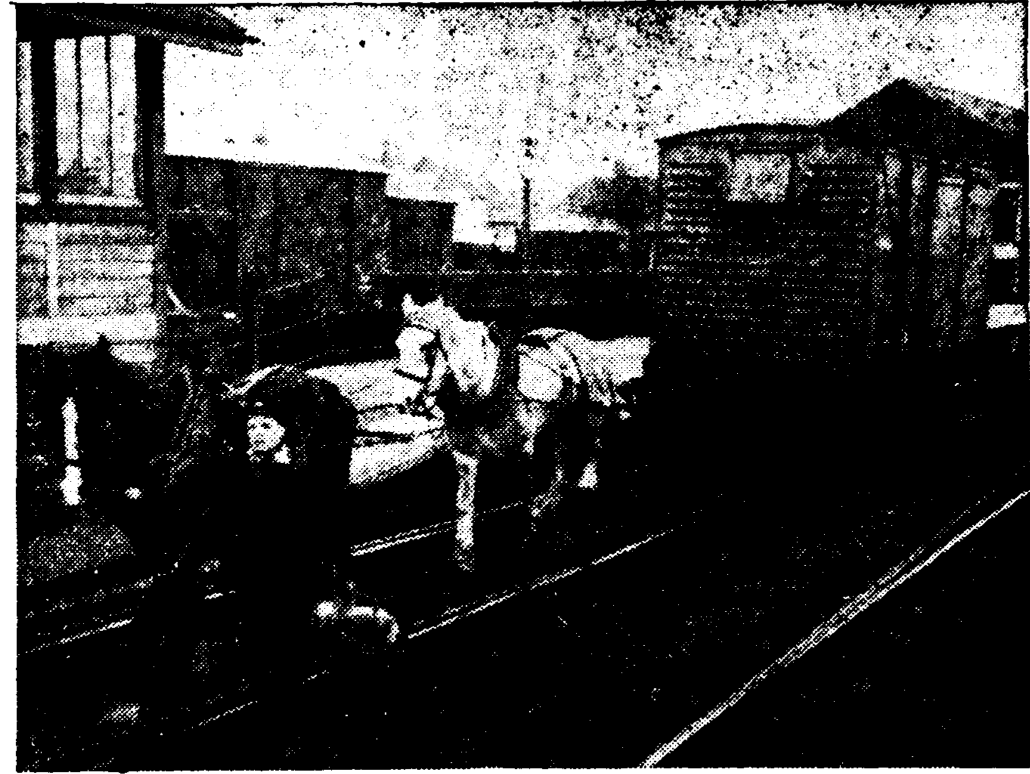
Medische contrôle in bokssport noodzakelijk

Monaco. — De medische commissie van de Europese Boksunie heeft eenstemmig als haar mening te kennen gegeven, dat de bokssport een uitstekend middel is tot lichamelijke ontwikkeling en morele opvoeding, op voorwaarde dat zij onderworpen wordt aan een doeltreffende medische contrôle en dat de scheidsrechters van medisch standpunt uit onderricht worden over de beoefening van deze tak van sport. Als aan deze voorwaarden wordt voldaan, kan de beoefening van de bokssport geen gevaar voor ernstig lichamelijk letsel meebrengen, afgezien van de ongelukken, die in elke tak van sport kunnen voorkomen.

Anderzijds heeft de medische commissie zich uitgesproken voor de invoering van de nieuwe Amerikaanse handschoen, die aan haar was voorgelegd. Deze handschoen heeft een grote stootoppervlakte en is tevens zo gemaakt, dat de vuist gemakkelijk gesloten kan worden.

Het congres van de E.B.U. heeft voorts besloten, dat de E.B.U. en de wereldcommissie voor de beroepssport hun zetel zullen hebben in Monaco.

Santiago. — In Chili is een algemene staking begonnen, die voor de arbeiders in particuliere bedrijven 24 uur en voor overheids- en onderwijzend personeel naar verwacht wordt, onbepaalde tijd zal duren. Ondanks een waarschuwing der regering, dat alle stakende ambtenaren ontslagen en vervolgd zullen worden, lag het spoorverkeer stil. De telefoontelegraaf-, gas- en electriciteitsbedrijven hebben echter niet van de staking te lijden. In het gehele land heerst de rust.

Op het spoorwegstationnetje te Woodbridge (Suffolk) moet men zich wel zeer behelpen: de rails vertonen n.l. een afwijking, waardoor het gevaarlijk is er met een zware locomotief overheen te rijden. Men heeft er echter iets op bedacht, want de goederenwagens, die langs dit spoor moesten passeren, konden toch niet eeuwig in Woodbridge blijven staan. Twee sterke boerenpaarden werden er bij ingeschakeld en nu rangeert men met een ernstig gezicht — alsof er niets opmerkelijks aan is — de wagons één voor één, met twee p.k.

Tussen neus en lippen

Duizend gulden voor een bioscoopje

Een jongen van 13 jaar in het Engelse plaatsje Swindon wilde gratis een bioscoopje pikken. Hij wrong zich daarom door een W.C.-raampje van het theater, maar toen hij zich aan de pijp van de waterspoeling vasthield om zich naar beneden te laten zakken, raakte het waterreservoir los. Hij kreeg de gietijzeren bak op zijn voet en vier teentjes van de knaap braken als lucifers onder dat gewicht. Hij hinkepinkte huilend naar huis en vertelde aan zijn Pa, dat hij op de natte vloer van de W.C. was uitgegleden en zich aan de pijp had vastgeklampt om niet te vallen. Hij verzweeg echter, hoe hij op het bioscooptoilet was terechtgekomen. Pa deed de bioscoopdirectie prompt een proces aan om schadevergoeding te verkrijgen, maar toen de zaak voorkwam, bracht de directie een onverwachte en onverdachte getuige in het veld, n.l. een andere jongen, die zoonlief na het ongeval op de bus had helpen klimmen en aan wie hij de werkelijke toedracht van het gebeurde had verteld. Pa werd veroordeeld tot het betalen van de kosten van het proces en van de juridische bijstand van de bioscoopdirectie, hetgeen hem mèt zijn eigen advocatenkosten op 100 pond sterling of te wel duizend gulden kwam te staan. Een toegangsbewijs zou de jongen ongeveer 65 cent hebben gekost. Als Hiëronymus van Alphen nog leefde zou hij er ongetwijfeld een paedagogisch leerdicht op hebben gemaakt.

Niet voor de poes

Wanneer op de Amerikaanse vloot de scheepshond of scheepskat komt te overlijden, moet de gezagvoerder van het schip of smaldeel, waarop zich zulk een sterfgeval heeft voorgedaan, dit onmiddellijk, en wel telegrafisch, melden aan het hoofdkwartier van de Marine. De overleden kat of hond moet goed verpakt in een koelruimte worden bewaard tot een haven wordt aangedaan en een commissie van drie officieren moet een onderzoek instellen naar de omstandigheden, waaronder het beestje het heeft afgelegd. Over haar bevindingen dient de commissie alsdan een waarheidsgetrouw verslag uit te brengen. Dit alles werd door de Amerikaanse Republikeinse afgevaardigde Gross in het Huis van Afgevaardigden medegedeeld als een voorbeeld van verspilling van belastinggelden.

Het nieuwe Statuut

Gelijkwaardigheid der drie gebieden komt tot haar recht

Rotterdam. — De „Nieuwe Rotterdamse Courant" van gisteren acht in een hoofdartikel, getiteld „Ons nieuwe Koninkrijk", in het nieuwe statuut de moeilijkheden om, bij de lichtere opzet van het statuut, de gelijkwaardigheid der drie gebieden voldoende tot haar recht te doen komen, wonderwel geslaagd. Het zet onder andere de gang van zaken uiteen, wanneer in het Nederlandse kabinet de gevolmachtigde ministers van Suriname en de Antillen zouden worden overstemd en zet het beroepsrecht in dat geval op de kleine commissie uit de ministerraad uiteen.

„Het is duidelijk, dat bij een dergelijke gang van zaken de stem van de minister-president uiteindelijk beslist. Het is echter eveneens duidelijk, dat op deze wijze de beide overzeese gebieden een redelijke mogelijkheid wordt geboden om hen rakende kwesties zo zorgvuldig mogelijk besproken te krijgen, zodat aan eventuele bezwaren de grootst mogelijke aandacht wordt besteed. Men bedenke, dat waarschijnlijk niet dikwijls een beroep op deze kleine commissie uit de ministerraad zal behoeven te worden gedaan. Mocht dit wel zo zijn, dan hapert er iets aan de samenzwering. De bepaling is meer te beschouwen als een noodrem, waarvan gebruik kan worden gemaakt, indien niet op andere wijze een regeling voor een bepaalde kwestie kan worden getroffen."

De Surinaamse en Antilliaanse vertegenwoordigers hebben trouwens meer pijlen op hun bogen. Zij vertonen een enigszins kameleonachtig karakter in de goede betekenis van het woord, daar zij afwisselend als Kamerlid en minister kunnen optreden, zelfs in één vergadering der Kamer. En tenslotte verzet de tekst van het Statuut er zich niet tegen, indien een gevolmachtigd minister zou optreden als lid van de Raad van State.

De N.R.C. acht het statuut „een uiterst vernuftig samengestelde regeling, waarbij men, rekening houdend met de eis van een zo licht mogelijke opzet van het statuut, aan de grondwettelijk voorgeschreven gelijkwaardigheid der drie rijksdelen inderdaad op de onder de gegeven omstandigheden volmaakst denkbare wijze recht doet.

De N.R.C. wijst dan nog op de bepalingen omtrent internationale overeenkomsten en de gemakkelijker gemaakte wijzigingsprocedure van het Statuut, die onder bepaalde omstandigheden de betekenis van de Grondwet zouden kunnen uithollen en aan de Grondwetgever geen andere mogelijkheid zou doen resten dan zich bij de toestand aan te passen. „Men zou kunnen aannemen, dat dit punten zijn, waaromtrent de Nederlandse delegatie ter R.T.C. een wijziging van de tekst van het statuut zou kunnen voorstellen."

Geneeswijze voor kanker zal spoedig gevonden worden

Londen. — De voorzitter van het Britse koninklijke college van chirurgen, Sir Cecil Wakely, heeft te Londen gezegd, dat er, naar hij persoonlijk geloofde, spoedig een geneeswijze voor kanker zou worden gevonden.

Wakely zeide dit op een persconferentie, die belegd was met het oog op de dezer dagen in het collegegebouw beginnende conferentie van Britse en Canadese chirurgen.

Hij voegde hieraan toe, dat Engeland en de Verenigde Staten alles in het werk stellen om de oorzaak van het optreden van kanker te vinden.

Zeventig-jarige Truman tegen McCarthy-ism

New York. — Ter gelegenheid van een diner, hem aangeboden bij zijn zeventigste verjaardag, heeft ex-president Truman in een toespraak een beroep gedaan op president Eisenhower om zich als „baas in eigen huis" te handhaven en een einde te maken aan „de toenemende hysterie in de Verenigde Staten aangaande het communisme".

Zonder rechtstreekse melding te maken van de behandeling van het geschil tussen MacCarthy en autoriteiten van het Amerikaanse leger, wees Truman erop, dat de Verenigde Staten zich z.i. gesteld zien voor „de dreiging van een dictatuur van de wetgevende macht". Hij meende, dat zonder een krachtig stelling nemen door de president „de wetgevende macht zich steeds meer zal gaan bewegen op een terrein, dat uitsluitend aan de uitvoerende macht is voorbehouden, met alle kwade gevolgen van dien als het beïnvloeden en verwringen van beslissingen der uitvoerende macht, het beïnvloeden van bevorderingen en overplaatsingen e.d."

„Er zijn Amerikanen, die in het uitbuiten van de vrees voor het communisme een gemakkelijke methode zien om de kiezers te beïnvloeden", aldus Truman.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De N.Y.-effectenbeurs hield de vaste stemming van de vorige week aan, waarbij het koersniveau hoger was dan dit jaar tot dusverre is voorgekomen. De stijging werd echter geremd door nu en dan voorkomende winstnemingen. Overigens waren de noteringen slechts onregelmatig hoger en waren de koersstijgingen merendeels fractioneel, ondanks de merendeels gunstige bedrijfsresultaten, die in het weekeinde werden gepubliceerd. De markt sloot goed prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1206; hoger 567; lager 371; onveranderd 268; aandelenomzet 2.040.000; obligatie-omzet $ 3.280.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	168 1/2
Anaconda	36 1/2
Bethlehem Steel	65 3/4
Dupont de Nemour	125 7/8
General Electric	114 1/4
General Motors	70 1/2
Int. Tel. and Tel.	16 5/8
Shell Oil	48 3/8
Standard Oil of New Jersey	88 3/8
U.S. Steel	48

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel. 2470

Personeel afdeling.
Van heden t.m. Zat. 22 Mei 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072/2844 B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
M. Segaar, St. Michielweg No. 20, J. D. tel. 4327.

C. S. M.

Rederij:
P. J. Hesper tel. 2710.

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551
van 18.00 t.m. 19.00 en van 23.00 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

ASIENTO-THEATER
„The Fountainhead".
Geen kinderen beneden 16 jaar

AGENDA

WEST-END
7 en 9 uur p.m. *„Red Snow"*

ROXY
REVISTA MUSICAL 20.30 uur

CINELANDIA
7 en 9 p.m. *„City acros the river"*

CARIBE
8 uur p.m. *„Tio de mi vida"*

ROYAL
8 uur p.m. *„Diamond Queen."*

REX
8 uur p.m. *„Borderline"*

SUFFISANT THEATER
„Invisible ray"

BARGEBAD:
Basketball tussen S.D.L. — Swallows 19.15 uur en Lightning — Red Devils (19.30 uur)

APOTHEKEN
De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en *Botica del Pueblo*, Breedestraat (O.), tel. 3718.

WIT GELE KRUIS:
De Zondag en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

Voor de kleinere kinderen in het Nederlands.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Zoeklicht op Nederland.
20.52 Reportage van Jacques Idserda over het werk Martha Graham. Graham.
21.03 „Letters op papier" een causerie door Mevr. Anne H. Mulder
21.13 „Vier symphonische beweging van de Nederlandse componist Guillaume Landrè.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in lucht.
19.10 Charla Católico
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek,
20.15 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek.
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Programma van Aruba Dames Club
20.30 Componist v.d. maand.
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Het Metropole orkest olv. Dolf van der Linden.
19.00 Nieuws.
19.17 Kun je nog zingen, zing dan mee",
19.30 Nederlands Kroniek o.a. Uit en Thuis"
19.40 Intermezzo.
19.58 De Nederlandse Speeldoos.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West o.a. met Caraibisch commentaar.
20.55 Avondgebed Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.